

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür.

Ergün ARIKDAL

Teknik Sekreterler :

Ahmet HIZVEREN

M. Ali USTA ve Oktay TANTAY

İdarehane ve Dernek Binası :

Beyoğlu, Hasnun Galip Sok.

Pembe Çıkmaızı No. 4, Daire 8

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL

Cilt : 24. SAYI : 278, Mart 1983

Abone Ücreti : Yıllık 1200 TL.

Yurt dışı 2400 TL.

Dizgi, Baskı, Kapak : YARIŞ MATBAASI : 22 37 52

Sevgili Okuyucular

«Sadıklar Plânı'nın RUHSAL TEBLİĞLER'ini üç kitap halinde yayınlayacağımızı bildirmiştik. Birinci kitabı bu ay sizlere ulaştırıyoruz; yeddi emini bulunduğumuz emanetin yerine iletilmesinde emeği geçenlere teşekkür ederim.

Dünya tekâmülü ortamında evrensel bilgi hacmine katkıda bulunarak, MAKÛL VİCDAN Realitesinin gerekli ve şart olan bilgisini veren SADIKLAR'a minnet ve şükranlarımızı arz ederiz. Bilgiyi esirgmeden apaçık verenlere hayatlar boyunca hizmet etmek zorunluğunun mevcut olduğunu bilmeyenler bunu anlamazlar.

Artık bir gelenek haline gelen RUHÇULUK SEMİNERLERİ iki kademeli olarak devam etmektedir. Temel bilgileri inceleyenlere, ikinci kademede Makûl Vicdan Realitesi bilgileri verilmektedir. Böylece bir senelik zaman süresince bilgili bir kaynaşma meydana gelmekte, uyanmanın yolları anlatılmaktadır.

Dergideki «Evrensel Bilgi» ikinci seminerin özüdür.

Doğru ile yanlışın ayırt edilebilmesi için bir «Sadık Söz» gerekse vicdanın sesinden, aklın ölçüsünden ayrılmak neden?

Selâm ve sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Geçmiş Realite Saplantıları

● Soru - Cevap Salı Konferansı ●

Geçmişte realite saplantıları bize göre şöyle bir anlam taşımaktadır:

Geçmiş hayatlarda veya tek bir hayat içinde, ama bir nevi kompleksler tarzında, şuuraltına yerleşmiş bazı saplantıları düşünebiliriz. Bir de bundan önceki hayatlarda kişinin bazı sabit fikirleri ve kompleksleri olabilir. Saplantı deyimi buradaki anlamı tam olarak ifade edememektedir, yalnız başına saplantı sözcüğünden ziyade, kompleks ve fobi terimleri kullanılır. Örneğin fobi, sebebi meçhul ve inatçı bazı korkulardır. Hastanın bu hayatını incelediğimiz zaman, bu tarz bir fobinin oluşması için, kişinin şuuraltına ittiği hiçbir olayın cereyan etmediği görülür. Sebepsiz olarak kişi şiddetli bir korku içindedir. Örneğin, bir köprü üzerinde yürüyemiyor, su kıyısına gidip balık tutamıyor, dağa çıkamıyor v.s. Dağlık bir bölgede büyümüş bir kişi, hiç görmediği deniz veya gölden korkuyor ve marazi bir hal içinde terliyor, türlü sıkıntılar duyuyor. Bunlar nereden geliyor? Bu bir saplantı mıdır? Bir hatıra mıdır?

Şimdi bu noktadan hareket edersek, ruhsal evrime etkisi ne yöndedir, onu araştırmak gerek.

Ruhsal evrime menfi ve müspet yönden etkisi olabilir. Yani geçmiş hayatta işlenen, yapılan hareketlerin muhakaka ki insan ruhunda bıraktığı hatıralar derin izler, vardır. Eğer geçmiş hayat hatırası, bu hayat içinde tekâmül için gerekli bir fonksiyon oynayacak ise «derin şuuraltında» bir imaj olarak, doğarken varlık tarafından beraberinde geti-

rilir. Eğer yeni hayatının tekâmül seyri içinde bir fonksiyon oynamayacak ise zaten o hatıra «Öbür Tarafta» silinir. Sorun orada halledilir, yok edilir ve doğarken bu karmik yükü doğulmaz. Çünkü doğuş plânı, karmanın gerektirdiği bir plândır ve içinde o varlığa gerekecek herşey vardır. Gerekmiyorsa, varlık fobisiz, bâtil inançsız, saplantısız doğar ve yaşar.

Bazı bâtil inançların kökeni de geçmiş hayatlara bağlıdır. Her ne kadar bir takım folklorik ve sosyolojik sebepler ileri sürülüyorsa da, ki bâtil inançların doğuşundaki asıl ruhsal, psikik faktör geçmiş hayatlardan gelen bir uyarı ve yarımıyamalak hatıralardan da teşekkül eder. Bâtil inançların bir kısmı görenek, bir kısmı şartlandırma tarzında, insanlardan insanlara geçerler, ilk başlangıcı, ilk çıkış noktaları eğer bulunabilirse, ki bazıları bulunuyor, orada marazi durumun belirdiği tespit edilecektir. Sosyal tıpta, sosyal psikiyatride bu tür çalışmalar vardır.

Bu gibi saplantıların ruhsal evrime etkisi yukarıda anlattığımız tarzda olabilir de, olmayabilir de. Ruhsal evrime etkisi olduğu zaman, insanın korkak hale gelmesi, müteredit, tutucu, içe dönük, sıkıntılı atak, saldırgan, dışa dönük, bencil bir tip haline gelmesi mümkündür. Bu saplantılar bazılarında şizofreni dediğimiz hale dönüşebilir. Zaten şizofrenin bir özelliği de geçmiş hayatlardan gelen bazı durumlardan ortaya çıkmasıdır. Reenkarnasyonla tedavi bahsinde bu konu etraflıca anlatılmıştı. Yani geç-

miş realitelerin, şimdi yaşamakta olan bizlerin üzerindeki etkisi kabul edilmeden, ekminezik yolla (Geçmiş hayatlara ipnozla geri giderek) tedavi olmanın imkânı yoktur. İnsan geçmiş hayatlarında bir değil, birçok kez bedenlenmiş, bir okulun bütün derslerini öğreninceye kadar, sınıftan sınıfa intikal etmiştir. Alınacak tekâmül seviyesi için birçok kez gelmiştir. Bu hakikat kabul edilmeden, ekminezik yolu ile tedavi yapılamaz. Bugün bu tedavi büyük bir hızla yayılmaktadır. Hele Amerika'da...

Pekçok insan, özellikle psikolojik tedavide, geçmiş hayatlarının yeniden yaşatılması ile ve o hayatında başına gelen birtakım olayların açıklığa kavuşturulmasıyla; travma dediğimiz, psişik sarsıntıların o andaki etkisini ortadan kaldırmak, meseleyi izah etmek ve düzgün bir ruh hali içerisinde tekrar hayata döndürülmek suretiyle iyileştirilir ve hiçbir anormallik kalmadan, arazın sebebini yok etmek mümkündür. Tam bir tedavi gerçekleşebilir. Psikoanaliz ne yapar? Psikoanaliz konuşarak tedavi yapar. Bazen hiçbir şey elde edilmez. 5 yıl uğraşılır, sonunda hiçbir netice elde edilmeyebilir, çünkü psikoanalizle araza inilmeyebilir, yani hastalığın asıl nedeninin bir türlü anlaşılabilmesi olasıdır. İpnoz tekniği psikoanalizden çok üstündür. İpnozla mükemmel bir şekilde ipnoanaliz yapılır ve kesin sonuç verir, ayrıca bundan sonra da bir de ekminezik yolla gerekiyorsa geçmiş hayata inerek veya o hayatı tarayarak çok faydalı sonuçlar alınır. Diyelim ki 30 yaşında bir suje var; bu sujenin 30 yaşla - 0 yaşı arasında gezinerek neler olup bittiği, gerekirse bir önceki hayata inerek araştırılır. Sujenin hayatını 30 yaşından geriye doğru tarama yaparken, örneğin: 7 yaşında büyük bir ruhsal sarsıntı, korku geçirdiğini tesbit edelim. Sonraları bu şok nevroz olarak çıkmış, 30 yaşında nevrozdan da çıkarak yavaş yavaş deliliğe doğru kaymakta. Ekminezik bir çalışma ile hastanın 7 yaşında iken yaşadığı bu şok incelenir ve ona sebepleri anlatılır, ikna edilerek, etkisiz hale getirilir ve hasta iyileşir.

İpnoz tekniğini öğrenmiş ve bu teoriyi çok iyi bilen bir hekim, diğer hekimlere oranla fevkalâde sonuçlar alabilir; eğer birde bu hekim psikiyatri dalında ise çok güzel bir başlangıçla, önce hastanın bu hayatını tarayarak psikoanalizin konuşarak 5 yılda elde edeceği neticeyi 5 seansta elde edebilir.

Ülkemizde bu tedavi yapılmaktadır ama çok azdır. Herkese ekminezik tedavi uygulanabilir, yeterki ipnotik uykuda mu ayyen bir derinliğe geçilebilir. İnsanların % 27-30 u orta derecedeki transı geçebildiğinden, uygulanmadığı söyleniyorsa da süjenin trans derinliği bir veya ikinci seansta ortanın üstüne çıkarsa, uygulanması mümkündür.

Zamanımızda çok gelişmiş, çok yararlı teknikler vardır. Hatta kendi kendimize ekminezi yapabileceğimiz metodlar dahi geliştirilmiştir. Tabii önce bazı çalışmalar yapıp kendinizi bazı konularda geliştirmeniz gereklidir. İyi bir derin gevşeme, ve kendine telkin yapmamız, iyi bir konsatrasyonumuzun olması lâzımdır. Bu çalışmaları yaptıktan sonra geçmiş hayatlarımıza kendi kendimize kayar, kendimizi seyrederiz.

Ekminezi geleceğin ilmidir. 10-15 yıl sonra çok tatbikat sahası bulacaktır. Yalnız şunu da belirtmek gerekir ki psikoanalizin insanlığa büyük faydaları olmuştur. İnsanlarda belirli bir bölgedeki şuuraltı mekanizmasının nasıl çalıştığını, bazı hastalıkların nasıl meydana geldiğini ve dolayısıyla asıl önemli olan psikoanaliz çok önemlidir. İnsanların % 60-70 i psikosomatik hastadır.

İleriki yıllarda, ekminezik yolla yapılan tedavilerin insanlığa çok faydalı ve kesin sonuçlar getireceğine inanmaktayız.

İLÂHİ İRADE KANUNLARINA UYGUN YAŞAMAK

İLÂHİ İRADE Kanunları demek suretiyle kastettiğimiz Kanunlar veya yaşam şekli, bizim ruh ve beden ikiliğinden doğan yaşam şeklini anlatır.

İlâhi İrade Kanunlarının bize görülebileceği iki ana nokta bulunmaktadır.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Birincisi, beden kanalıyla elde ettiğimiz tecrübelerde, ikincisi ruh kanalıyla elde ettiğimiz tecrübelerde bu yasalar bize kendini yansıtır.

Hiçbir insan, Tanrısal isteğin, Tanrısal iradenin ve amacın ne olduğunu bilemez. Bu amacın bilinmesi demek Yarıdan ile özdeş hale geçmek demektir. Böyle bir özdeşliğin de hiçbir zaman mümkün olamayacağını bize göstermek bakımından İlahi İrade Kanunları deyi mi kullanılmıştır.

BELLİ bir irade, şuur, istek davranış biçimine ve birtakım amaçlara bağlı olan zeki varlık insan için, İlahi İrade Kanunlarının ancak deyim olarak bir anlamı vardır. Kavram olarak bir anlamı yoktur. Çünkü kavram olarak anlayabilmemiz için Tanrı ile bir «özdeşliğe» girmemiz gerekir ki bu mümkün değildir.

O halde bu Tanrısal özdeşliğin tezahürü tarzında ortaya çıkan yasalara uygun olarak hareket etmekle, böyle bir tatbikat içinde bulunmakla biz İlahi İrade Yasalarına uyuyoruz ve bu yasaları yaşamımızda da uygulamaya çalışıyoruz demektir.

SİMDİ şöyle bir soruya cevap vermeye çalışalım: Nasıl bir tatbikat içinde bulunmalıyız ki bu yasalara uygun hareket etmiş olalım? Bu soruya cevap ararken çok müteal düşünmeye gerek yoktur. İlahi İrade Kanunları yada Tanrısal isteğin yasaları nasıl tercüme edilmiştir, nasıl aktarılmıştır? Bunu bilmeye ve anlamaya çalışmak bize ilk anahtarı verecektir. Öncelikle şunu bilmeliyiz ki, bedensel varlığımızı teşkil eden organizmanın yasaları yani vücudun bütünlüğünü muhafaza edebilmesini sağlayan yasalar İlahi İrade Kanunlarıdır. Ayrıca Ruh ve Beden münasebetinden ortaya çıkan bir şuurlu hayat yahut zihinsel hayat yani entellektüel hayat vardır. Bu hayatın birtakım kendine göre alışkanlıkları, psikolojik, sosyal ve ahlâksal davranış biçimleri vardır. Buradan da biz bu yasaların yansımalarını görmekteyiz.

O HALDE yapacağımız tatbikatların niteliğini, biçimini ve koşullarını bi-

ze gösterecek olan müteal bir kavram değildir. Yani insana en çok yakışacak olan «insanca davranışlarımızı», bize aynı zamanda İlahi İrade Kanunlarının nasıl uygulanacağını da gösterecektir.

Spiritüel bir açıdan bu yasaların tatbikat içerisinde daha iyi belirlenmesi için: İnsanın **makûl vicdan** tatbikatları içinde bulunması gerekmektedir. Yani aklımızı ve aklımızın gereğini yerine getirirken vicdanımızın emirlerini ve vicdanımızın bize sunduğu teklifleri de yerine getirmemiz gerekiyor. Ne tamamen rasyonalist hareket etmek, ne tamamen sezgisel (vicdanî) hareket etmenin bize yarar getirmeyeceğini bilmemiz gerekir. Spiritüel açıdan bu iki gerçeği birarada, tıpkı ruh ve beden başka bir mekânda birleşerek insanı meydana getirmesi gibi götürebilmeliyiz.

RUH VE BEDENİN başka bir mekânda birleşerek meydana getirdiği bu insan, çok çeşitli pozisyonlara girebilir. Yani insan vücudunun öyle bir özelliği vardır ki, 3. üncü boyutta kalabildiği gibi 4. üncü boyuttada kalabilir. Onun bir realiteye ait olmakla beraber ruh ile olan mesaisinden sonra 4. üncü bir sisteme geçebilme imkânına da daima sahiptir ve kazandığı bu özellikten dolayı da pek çeşitli parapsikolojik, parapsişik yetenekleri de göstermektedir.

O halde, beden ve ruh münasebetinde nasıl bu türlü bir değişkenlik söz konusu oluyorsa, insanın yaşamında da makûl vicdan gerçekliği ve araştırması içinde olması onun için en kestirme, en rahat, en emin yoldur tarzında bir düşünce vardır. Tabii ki, bunun yanı sıra, makûl vicdanı rehber edinerek yaşayan bir insanın, olayların kendisine göstermiş olduğu tepkileri de göz önünde tutması gerekir. Yani olaylar bize ne gibi tepkiler gösteriyor devamlı kontrol etmemiz gerekir. İşte buna göre, makûl vicdan rehberliğinde, bazen aklın, bazen vicdanın dozunu artırarak olaylar hakkında karar verip, onları çözümlemek insanın iradesine bırakılmıştır. Öyle durumlarla karşılaşırız ki, orada aklımızın

daha fazla rol oynaması gerekir. Öyle durumlarla karşılaşırız ki orada da vicdanımızın daha fazla rol oynaması gerekir. Bunu tayin edecek olan nasihat ve şartlanma değil, bizim kendi irademizdir. Bize bu irade kullanımında yardımcı olacak husus sağduyumuz ve tecrübeden bilgiden doğmuş sezgimizdir.

BİLGİ, bu İlahî İrade Kanunlarının anlaşılmasını, bulunup keşfedilmesini veya rahatlıkla görülmesini temin eden bir temel, bir bütün olmuş oluyor. Ama bu enerji birikimi kendiliğinden gelen birşey değildir, gene tabikat içinde bulunan kişinin; yanımlarından, isabetlerinden, üzüntülerinden, ıstıraplarından ve gösterdiği çabadan harcadığı ısrarlı enerjiden yani maksatlı olarak bir yere doğru enerji oklarını fırlatarak orda bir aksiyona sebep olmaktan (bir ışın gibi) ortaya çıkan bir deneyden kazanılmış-

tır; bu da, aynı zamanda, bilgi sahibi olmak demektir.

İlahî İrade Kanunlarına uygunluk : Makûl vicdan tabikatı içinde sezgiyi ve aklı bir arada kullanarak yaşamaya çalışmaktır. Bu şartları yerine getirdikten sonra kendimizi, gayet müsterih olarak, hiçbir zaman tam olarak anlayamayacağımız ve dolayısıyla tabikatını yapamayacağımız İlahî İrade Kanunlarına uygun olarak yaşıyor kabul edebiliriz.

Bizim için en geçerli, en sağlam, en emin yolda budur. Zaten Kutsal Kitapların çoğu, bu fikri ifade etmektedir. İnsanların aklını kullanması, adaletle davranması, vicdanlı olması, ibretle eşyayı gözlemesi, olayların tepkisini, olayların kendisine verdiği cevabı tetkik etmesi ve kalplerine gelen ışığı (sezgiyi) de kullanmaları, mutlaka çok faydalı sonuçlar verecektir.

MİTOLOJİDEKİ İLÂHLAR GERÇEK Mİ SEMBOLİK Mİ?

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, Mitolojideki Tanrılar sembolik değildir. Yani bazı bilgiler insanlara, onların tahayyül melekelerini kandırmak için verilmemiştir. Sembol sözü, zaten biraz sakıncalı bir ifadedir. Çünkü, sembolde çözüm olmaz. Sembol çözüldüğü zaman artık sembol değildir. O halde gerçek sembol hiçbir zaman çözülmeyen şeydir. O halde Tanrılar temsili midir? diye soruyu sormak gerekir.

Mitoloji sembolik değildir, temsilidir. Mitolojideki ilâhlar da temsilidir. Ve biraz da senaryodur. Bazı bilgilerin, bazı olayların anlatılması bakımından bir senaryo tarzında, halkın içinde geliştirilmiş, onların anlayabileceği, onların sempati ile karşılayabileceği, onların şuur seviyesine uygun hale getirilmiş gerçek olaylardır. Ama bu olayların nasıl aktarıldığı pek bilinmemektedir. Doğru olarak mı nakledilmiştir, biraz değiştirilmiş midir? Onu pek bilemeyiz.

Mitolojik olaylar tahayyül (hayal, uydurma) eseri değildir. Yaşanmış, görülmüş olaylardır.

Mitolojideki Tanrılar gerçek olduğuna göre ne öğretmek istemişlerdi diye düşünecek olursak cevabı basittir.

Mitolojideki Tanrıların, verdikleri bilgilerin çoğu, yeryüzünde insanların nasıl yaşaması gerektiği,, neler öğrenmesi, kendisine ve başkalarına karşı tehlikeler olduğu zaman nasıl davranması gerektiği, egosuyla olan mücadelesini iyilik-kötülük adını verdiğimiz, pozitif ve negatif davranışların kendisine ne gibi zararlar getirebileceğini, dünyanın yaşanabilir hale gelmesi için nasıl bazı tekniklerin geliştirilmesi gerektiğini öğretmişlerdir.

Yani, yeryüzünde insanın hem maddi hem manevî gelişimleri
(Devamı 9. Sayfada)

Tibet Tıbbında Ölümün İşaretleri ve Bilinmesi

Yazan:

● Jacques HAESAERT

Çeviren:

● Dr. Ayten ERTEM

Tibet tıp görüşünün temelinde hastaya sevgi ve şefkat dolu bir yaklaşım götürmek bulunur. Eğer hasta iyileşmeyecekse, acılarını daha da fazlalaştıracak bir tedavi yoluna gidilecek yerde ona şuurlu bir ölüme gidiş, yani ölümünü «yaşama» fırsatı vermek gerekir; zira Tibetliler için hiç kimse apansız ölüme gitmemelidir.

Bu batı inançlarına temelden aykırıdır, bizler hastadan ümitsiz sonunu mümkün olduğunca saklarız. Diğer bir fark da bir Tibetli doktorun, ancak hastanın ümitsiz olduğunu kabul ettikten sonra tedaviye başlamasıdır.

Ölmek üzere olma durumu son derece mühimdir; böylece hasta sahip olduğu şeyleri dağıtma yoluna gidecek, en gizli ve saklı mülkünü, karı veya kocasını, çocuk ve ebeveynini, bizzat kendi vücudunu terketmeye hazırlanacaktır. Mala, vazife ve şahsa bağlanma ölüm anında büyük acılara yol açacaktır çünkü şahıs hayata dört elle sarılarak ölmek istemeyecektir. Ayrıca bu aşırı bağlılık tekrar Dünyaya gelme (réincarnation) sebebidir. Bütün arzu ve bağlanmalar yok olduğu, yani tam bir feragata erişildiğinde artık tekrar doğuş imkânsızlaşır ve böylece o kimse artık «samsara» çevresinden çıkmış olur. (devamlı ölüş ve diriliş devri.) Çaresiz uir hastaya devâ aramakla bir Tibetli doktor kendi şöhretine zarar verebilir.

Şöhret aslında doktor için mühim değildir, zira o mesleğini bir menfaat karşılığı -para, ün gibi-, değil de acı çe-

kenlere sevgi ve şefkat götürmek yolunda icra eder.

Buna rağmen bir doktorun itibarı, hasta - doktor münasebeti açısından son derece mühimdir. İyileşmenin gerçekleşmesi için iyi bir münasebet hayati bir ehemmiyet taşır ve bu sebeple doktor hastaların itimadını sarsacak bir harekette bulunmamaya dikkat eder. Bu bakımdan, başarısız bir tedavi teşebbüsü bu itinatı zedeleyerek hasta - doktor arasındaki münasebeti bozar ve tedavi, mükemmel de olsa, hastanın şüpheleri karşısında akamete uğrar. Böylece doktor bundan mesul olur. Daha kötüsü, insanların ıstıraplarını hafifleteceğine dair ettiği yemini yerine getirmemiş olur.

Çaresiz bir hastayı tanıma başlıca dört teknikle mümkündür.

1—) Hastanın görünüşü, davranışı, nabız ve idranının durumu.

2—) Doktor, haberci ve hastanın başına gelen hadiselerden çıkartılan kehanet.

3—) Rüyalar.

4—) Tababetle sıkıca alâkası olan astroloji. Bütün Tibetli doktorlar astrologdur

● KEHANET SANATININ MANTIKİ TEMELLERİ

Çevremizdeki hadiseleri iki şekilde mütalâa edebiliriz: Bunlar tesadüflerin oyunu olabilir veya bunlar bir zekânın ürünüdür ve bir gaye ile ortaya çıkmışlardır.

Tesadüf ve talih teorisini inceleyecek olursak bu görüş tarzının gerek ilmen ve gerekse dinen tamamen mantıksız olduğunu görürüz. Filhakika ilim, kanunların yönettiği bir hakikattir, hani neticeler bir takım sebeplerden doğar veya bunun tersi de cereyan edebilir. Şu

halde kanunlar tarifelerine uygun olarak doğru şeylerdir ve tesadüflerin oyunu olamazlar. Kanun istisnaları ise bilmediğimiz başka kanunlara dayanırlar, eğer böyle olmasaydı, tesadüflerin oyunu olan bir ilim ve kanunlar takımına nasıl itimad edebilirdik? Enerjiden meydana gelmiş olan kâinat mekânini ilim incelerken bu enerjinin nereden geldiği hakkında bize birşey öğretmez... Zira «enerji» demek «enerji üreten» demektir. Öyleyse **kâinat enerjisini kim üretmektedir?** Kendiliğinden veya yoktan var olduğunu söylemek ilme zıt düşer!

Hakikatte, bu tesadüf ve talih tasavvuru hepimizde mevcut olan diğer bir aldatıcı görüşten kaynaklanmaktadır; bağımsız mevcudiyetimiz.

Bu bağımsız mevcudiyet (veya ego) kavramı, diğer insanlar dahil olmak üzere, çevremizdeki bütün hadiseleri hissetmemize ve yaşamamıza mani teşkil eder; aslında bunların hepsi bizim bir parçamızı meydana getirmektedir. Hakikatte, bu bütünlük kavramının tesisi ve bağımsız mevcudiyetin aldatıcılığının bertaraf edilmesi bütün büyük dinlerin ve bilhassa Tibet Budizminin hedefini teşkil eder.

Bağımsız bir mevcudiyete inancımızın ne kadar aldatıcı olduğunu ispatlamak çok kolaydır. Bizler ebeveynimizin tohumlarından meydana geldik. Onlar bizi besleyip eğittiler, hava teneffüs ederek yaşıyoruz, havasız bir vasatta ölüm anidir vs. gibi sayısız misaller vermek kabildir.

Temel mevcudiyetimizi etrafımızdakilerle bir bütün olarak ve zekânın öncülüğünde olduğunu kabul ederek düşünecek olursak, bir hadisenin, ne kadar mânâsız olursa olsun, tesadüfen ortaya çıktığını, yani sebepsiz ve neticesiz olarak, kabul etmek imkânsızdır; ayrıca birim kavramı bizleri doğrudan veya dolayısıyla bu hadiseye bağlar. Hakikatte bütün hadiseler, şahsî karmanın idaresi altındadır ki bu da toplumsal karmanın bir parçasıdır ve bununla

âhenkli olarak çalışır.

Hadiseler bir kanunun meyvası olduğuna göre, tesirlerini müşahede ederek sebeplerini bulmak mümkündür. Etrafımızda cereyan eden hadiseler karma eğilimleri habercileridir. Bizler devamlı olarak bu «işaretlere» açık olmalı ve en az acı veren bir yolda ilerleyebilmemiz için uyanık olmalıyız. Ne yazık ki fiziki ve zihni faaliyetlerimizin aşırılığı bizlerden ilk görüşte tamamen mantıksız görünen bu ince hakikatleri gizleyebilir... Neticede karma kanunu, zekânızın kavrayabileceği kaba bir seviyede çalışmak zorunda kalır. Merhamsız ve ıstırap verici hadiseler bizleri hırpaladığı zaman bir an duraklar ve geriye dönerek hayatın mânâsını aramaya çalışırız.

Artık hayatları altüst olmuş kişileri hesaba katmıyoruz ve eğer bu kimseler yollarını kat eden kehanetlere önceden önem vermiş olsalardı başlarına gelen ciddi kaza veya hastalıklardan uzak kalmış olurlardı. Bu ciddi felâketler aslında onları doğru yola (manevî yol) sokmak için vesilelerdir.

● KARMA KANUNU — SEVGİ KANUNU

Karma kanunu batıda çok yanlış anlaşılmıştır. Birçokları buna inafsız bir kanun gözü ile bakarak iyiliklerin mükâfatlandırılması ve kötülüklerin de cezalandırılması şeklinde tefsir etmektedirler. Hakikatte karma kanunu bunun çok fevkindedir, bu bir sevgi kanunudur. Yani bazan herşeye rağmen, bizleri mesut etmeyi hedef almaktadır. Nasıl mı? İsa bizler için hayatın gayesini şöyle tarif etmiştir: «Sizler İlâhî Babanız gibi mükemmel olacaksınız». Budist ve Hindular da aynı görüştedir. İnsan mükemmel olmalıdır, ancak mükemmelliğe eriştikten sonra her bakımdan mesut olabilir. Bundan farklı bir saadet tam değildir ve bizleri mükemmel saadeti aramaya iten bir hüsrana son bulur. Karma kanunu işte böyledir. **Acı ve**
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

hüsrarla bizleri daha yükseklere götüren kanundur. Hüsransız bir insan ya mükemmel ya da ölmüştür veya kendinde değildir. Bu halde, Tibetlilerin dediklerine göre «Deva'lar» (ilâhlar) hayatı yaşamaktadır. Böyle bir hayat, bazı karma eğilimleri sebebiyle, içinde olduğunun farkında olmadan yaşanan bir saadet halidir. Bu karma tükendiği vakit, o kimse hayatının faydasızlığını anlamaya başlar ve ölüme yaklaşırken korkunç bir ruhi ıstırap haletine düşer.

● ÖN HABERCİLER

Ön haberciler iki kısma ayrılır: Hadiseler ve rüyalar. Burada birincilerden bahsedilecektir.

Burada bizi ilgilendiren ön seziler ölümle alâkalı olanlardır. Umumî olarak bu ön haberciler ölüm öncesi ortaya çıkarlar. Bu ön alâmetler ise yakın, belirsiz ve kesin olarak üçe ayrılır.

Haberi getiren şahsın davranışı, habercinin gelişi esnasında doktorun tutumu, hastaya giderken yolda doktorun başına gelenler veya hastanın evine geldiği zaman doktorun gördükleri. Bu ön-sezilerin kaynaklarıdır.

Haberci:

— Sağlam görünüşlü, hürmetkâr ve hürmet telkin eden bir haberci hastanın durumu için iyi bir alâmettir; -şüpheli görünüşlü, sakat, saygısız, kırık ve kesik eşya taşıyan, çok huzursuz, korkak, kırmızı çiçek veya silâh gibi uğursuz şeylerle gelen bir haberci ise hastanın şifa bulması hususunda şüpheli bir ön haberci teşkil eder.

Habercinin doktorun evine geldiği esnada eğer doktor kaba düşünce veya davranışlarda ise, kontrolsüz bir şekilde konuşmakta ise (dedikodu, aleyhte bulunma vs. gibi), yıkanmakta, saçlarını yıkamak veya kesmekte ise (ön haberci olarak saç, tüy ve sakallar çok mühim işaretlerdir; aynı şekilde rüyada kendisinin başkası tarafından traş edilmesi de bir ölüm alâmetidir), habercinin doktorun evine geldiği esnada bir şeyler tahrip edilmekte veya yakılmakta ise (bilhassa ölümler için yakılan ateşler) bü-

tün bunlar kötüye işaretler.

Aynı şekilde haberci, kamer ayının 6., 16., 26., 4., 14., 24., 9., 19., 20. günlerinde, bir Güneş veya Ay tutulması sırasında, gece vakti veya kötü yıldız tesirleri (burada astroloji ön habercilerle birleşmektedir) altında yola çıkacak olursa bu da bir ölüm işaretidir.

Hastanın evinin yolu boyunca:

(Aynı şey doktora gitmekte olan habercinin yolu üstünde cereyan eden hadiseler için de varittir.)

Kopmuş veya kırılmış eşya, yolu kapatmış bir mania, kavga, harp, kaza, sakat vs. gibi şeyler görmek, haykırma veya ağlama sesleri duymak, hayvanların kesilişine şahit olmak, kedi, yılan, sansar, maymun, fare veya sıçan görmek kötüye alâmettir. Bunların aksine iyi şeylerin de konuşulduğunu duymak, dinî merasimlere şahit olmaz, lâmba ve mumların yandıklarını görmek, çiçeklerden yapılan dinî adaklar görmek, yoğurt, buğday, mücevher veya altın dolu kaplar görmek, kızarmış pirinç, reçel, ilâhî bir varlığın resim veya heykelini görmek, dua etmekte olan beyaz kıyafetli kimseler, bir bayrak, flâma, alev görmek, yavruları ile birlikte at, koyun inek gibi ehli hayvanları görmek, hoş sesler işitmek, hoş yiyecek içecek veya süs eşyası görmek hayra alâmettir.

● HASTA EVİNDE:

Hastanın evine varıldığında yoğurt veya mücevher (hayat sembolü) taşıyan bir kimse görmek, devrilmiş veya kırılmış kap kakak, sönmekte olan bir ateş, alkol içen bir kimse, sebepsiz sönmekte olan ışıklar görmek kötüye alâmettir.

● İŞARETLER:

Normal görünen bir kimsenin dış görünümünde tezahür eden ölüm işaretleri şöyle sıralanabilir:

— Evvelce sevilen ve hürmet edilen eşya ve kimselere karşı duyulan ani nefret;

— Evvelce tamamen aksine olmasına rağmen, aniden cazip ve iyilik sever olmak;

— Cildin hiçbir ilâcın iyileştiremediği koyu ve mat bir renk alması;

— Sebepsiz devamlı olarak üzüntülü ve bedbaht olmak veya şüpheli davranmak;

— Hayvanlara yem verdiği zaman yemin kabul edilmemesi;

— Banyodan sonra suyun vücudun diğer yerlerinde kalmasına rağmen göğüste hızla kurumaması;

— Parmakları oynatırken ses çıkarmaması;

— Ne kadar yemek yenirse yensin, gün geçtikçe zayıflama;

— Banyodan çıkarken kendini kirli hissetmek;

— Banyodan sonra bile keskin bir vücut kokusu neşretmek;

— Birden bitlenip pirelenmek veya bu halde iken haşerenin bizi terketmesi;

— Vücudun çevresinin netliğini kaybetmesi;

— Bir aynada vücudun bir kısmının gölgesini görmek veya gözünün ferinin kaçtığını görmek;

— Zevk, karakter, tavırda ani değişimler;

— Güneşte gölgesini görememek, ayırada hayalini, suda aksini göremek.

(İnconnue: No: 6, Sahife: 54-58)

MİTOLOJİDEKİ İLÂHLAR

(Baştarafı 5. Sayfada)

İçin, örnekler vermişlerdir. Fakat insanların bir kısmını da dejenere etmişlerdir. Yani yukarıdan gelenlerin hepsi yeryüzünde faydalı olmuş değildir. Faydalı olmayanlar, daha üstün güçler tarafından yok edilmişlerdir. Çünkü, serbest iradeye göre her varlık, kudreti nisbetinde istediği tecrübeyi yapabilmektedir. Bu bir evren yasasıdır. İrade gücüne ve bilgisine göre her varlık her tecrübeyi yapabilir. Herkese bu fırsat verilmiştir. Onlar da aynı yasaya bağlı olarak yeryüzüne inmişlerdir. Bizim Afrika'daki yerli kabilelerin arasına girmememiz gibi onlar da buraya inmişlerdir.

Mitolojik varlıklarda daha geniş kapsamlı olarak bizim Afrika'da, Güney Amerika'da veya Sibiry'a'da yaptığımız keşifler gibi, uzaylı sistemler olarak bazı görevleri yerine getirmişlerdir ve zararlı da faydalı da olmuşlardır.

● D. Scott ROGO'dan
Selma GERÇEKSEVER çevirdi

Sovyetlerde Bilim Ötesi

Larissa Vilenskaya Sovyetler Birliği'nde Parapsikoloji'den söz ederken «ilgi çok büyük.» dedi. Geçenlerde Sovyetler Birliği'nin en önde gelen araştırmacılarından kahverengi saçlı genç mühendis. Kendisiyle Washington Araştırma Merkezi'nde yaptığımız görüşmede konuyla ilgili görüşlerini anlatırken oldukça memnun görünüyordu. Bayan Vilenskaya hâlen San Francisco'da bir parapsikoloji laboratuvarında çalışmalarını sürdürmektedir. Kendisiyle görüşmemin amacı Sovyet Parapsikolojisi'ndeki son gelişmeleri yetkili bir ağızdan öğrenmektir. Birçok soru vardı kafamda ama ön-fikirlerim hemen hemen yok denecek kadar azdı. İki gazeteci olan Henry Gris ve William Dick'ten edindiğim bilgilerden başka hemen hemen kendisi hakkında hiç birşey bilmiyordum. Bu iki gazeteci L. Vilenskaya'nın 'The New Soviet Psychic Discoveries' (Sovyetlerin Yeni Ruhsal Keşifleri) isimli eserini bastırışlardı. Fakat daha sonradan L. Vilenskaya'nın kendisinden öğrendiğime göre, bu eser fabrikasyon türünden bir kitaptı ve yazar adı geçen iki gazeteciye hiç bir zaman tanınamıyordu.

Larissa Vilenskaya Riga (Latvia)'da doğmuş ve orta öğrenimini Ukrayna'daki Poltova'da tamamlamıştı ki ailesi hâlen orada yaşamaktadır. Resmi bilimsel öğrenimine Moskova Çelik ve Alaşımları Enstitüsü'nde 19 yaşındayken başladı. Elektronik için yarı iletken ve dielektrik malzemesi üzerinde ihtisas yaptı. 1967-75 yılları arasında Moskova'da bulunan A.S. Popov'un 'Radyo Mühendisliği Bilimsel ve Teknoloji Derneği'ndeki 'Biy-enfor-

masyon (*) Laboratuvarı'nda çalıştı. Bu laboratuvarında L. Vilenskaya Deneyci Gurubun başkanlığını yapıyordu. 1979'da İsrail'e iltica etmeden önce Sovyetler Birliği Pedagoji Akademisi'ndeki 'Genel ve Pedagojik Psikoloji Akademisi'nde araştırma asistanı olarak çalışmıştır.

Hâlen bir İsrail vatandaşı olan L. Vilenskaya 1981. Haziranında Amerika Birleşik Devletlerine turist olarak gelmiş ve St. Petersburg (Fla.)'daki 'Dünya İkinci Bilim ve Din Kongresi'ne katılmıştır. Washington Araştırma Merkezi' başkanını Henry Dakin'le 1974'den beri temas hâlinde bulunduğu için, (H. Dakin tarafından) San Francisco'ya çalışmak üzere dâvet edilmişti. Ve ben de kendisiyle orada mülakat yaptım.

Larissa'nın Parapsikoloji'ye olan ilgisi öğrencilik yıllarında başlamıştı. 1967'de, başarılı bir telepati çifti olan Karl Nikolaiev ve Yuri Kamenski'nin bir konferanslarını dinlemişti ki Sovyetler bu iki talebatla halâ çalışmaktadırlar. Larissa'nın hatırladığına göre test iki avrı odada yapılmıştı. Çok da sıkı olmayan kontrol şartları altında gerçekleştirilen bir tür telepati testi. Telepatik olarak göndermesi için Kamenski'ye bir obje verilmisti. Bunu Nikolaiev'e telepatik olarak gönderecekti. Bu esva bir metal zincir ve da kolve gibi birşeydi «Fakat benim arkadaşlarımdan birinin aklına ilginç bir fikir gelmişti o anda : 'Belki de biz kendi düşüncelerimizle bunu telepatik olarak sekteve üretebiliriz' dedi. Bu şekilde yapılmak istenen bir tür matik bile mi yoksa gerçekten insan zihinlerinin etkileşimi mi, bunu anlayabilirdik.»

«Nikolaiev uzakta bir odaya kapatılmıştı. İki öğrenci kendisine bir miknatıs imajı göndermek üzere konsantre oldular. Birkaç dakika süreyle öğrenciler bu miknatısa konsantre olmuşlardı. Kuşkusuz bunların, telepatın neyi rapor ettiğinden haberleri yoktu. Deneme tamâmen bittikten sonra sonuçları açıklanacaktı. Nikolaiev'in öteki odada anlattıklarının (daha doğru algıladıklarının) hepsi kayda geçiriliyordu. Alıcı, önce kolyeyi : 'uzun, metal, altın renkli...' diye tanımlamaya çalıştı. Bir ara tanımlamasını kesti ve bizim miknatısı anlatmaya başladı. Sonra tekrar kolyeye döndü, ve onu tanımlamaya devam etti. Bu şekilde bir telepatı denemesini, yine telepatik yoldan karıştırmış ama telepatinin tam bir düşünce nakli olduğunu da hiç değilse kendi kendimize kanıtlamış olduk.»

Bu ilk deneyim, Larissa'nın ilgisini ateşleyen ilk kıvılcım olmuştu. Ondan sonra Parapsikoloji çalışmaya başladı. İlk deneysel çalışması parmak uçlarıyla görme ve teneği gelişmiş olan Rosa Kulashova ile olmuştu. Bu çalışma Bio-enformasyon Laboratuvarı'nda yapıldı. Kuleshova'nın parmak uçlarıyla renkleri tanıyabilme yeteneğinin dökümünü yapmıştı Larissa. Kuleshov bu denevlerde kat kat kâğıtlar altındaki renkli parçaların renklerini teker teker söyleyebilirdi. Kuleshova bu yeteneğini körlerle çalışırken geliştirmiş olduğunu söylediği zaman Larissa da kendi kendine böyle bir yeteneği geliştirebileceğini ilk olarak düşündü.

«Hemen kendi kendime denemelere giristim» dedi Larissa. «Kuleshova kadar başarılı olduğunu söyleyemem ama renkli parçaları birbirinden ayırdedebilmeve, büyük harfleri küçük harflerden ayırma-ya başlamıştım. çok geçmeden»

Bu memnuniyet verici gelişmelerden hemen sonra Larissa 'dermal-Optik algılama' (deriyle gör-

me) konusunda başkalarını yetiştirmeye başladı. Søjelerinin çoğunu laboratuvarında çalışan genç kadınlar oluşturuyordu. Bu søjeler derece derece deriyle görme (skin vision) yeteneğini elde etmişlerdi. Ama asıl büyük gelişme bundan sonra oldu : Larissanın søjeleri arasında bir de ruhsal şifacı medyom bulunuyordu. «1969'da Bio-Enformasyon Laboratuvarında çalışan ve aynı zamanda da ruhsal şifacı olan biriyle tanıştım. Kendisi bana benim de şifacı olduğumu söyledi. O zamanlar 20 yaşında olan ben böyle birşeyi aklımdan kıyısından bile geçirmemişim. Bu medyomla olan çalışmaları sonunda dermal-optik algılama yeteneği olan şahıslar aynı zamanda insanların vücutlarının etrafında bulunan auraya karşıda duyarlı oluyorlar, auradaki değişiklikleri algılayabiliyorlar, dolayısıyla en azından rahatsızlıklarını teşhis edebiliyorlardı. Dolayısıyla 'dermal vision' (deriyle görme) şifacılığa giden direkt yol oluyordu.»

Bu gelişmeden sonra Larissa dikkatini daha önceden deriyle görebilme yeteneğini geliştirmiş olan şahıslara cevirdi Bunlarla yaptığı denemelerden anladı ki, bunların pekçoğunun ellerini bir insanın vücuduna 40 Cm. kadar vaklaştırdıklarında parmak uçlarında karıncalanmanın sünenin parmak uçlarıyla vücudun etrafını sarmış durumda bulunan 'beşeri bio-alan' (aura) ın etkilesmesinden ortava çıkıyordu Bunlardan sonra Larissa søjelerini şifacılığa doğru geliştirmeye başladı.

«Tüm bu çalışmalardan anladık ki, bir insanın hiç bir rahatsızlığı yoksa, şifacı onun aurasını son derece düz ve pürüzsüz olarak, eğer herhangi bir rahatsızlığı varsa, o rahatsızlıkla ilgili aura bölgesini bozulmuş ve da 'pürüzlü' olarak algılıyordu. Kuşkusuz o bunu medikal (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

L. Vilenskaya Riga

terimlerle açıklayamaz, çünkü ruhsal şifacıların tıbbi bilgileri yok denecek kadar azdır.

Fakat hastanın rahatsızlığının neresinde olduğunu, hattâ eski ameliyat yerlerini büyük bir isabetle bilebilmektedirler.

Larissa hastalarında keşfettiği bu yeteneklerden sonra, kendisinin de teşhis ve tedâvi yapabildiğini keşfetti. Bir defasında retikül rahatsızlığından ızdıraplar içinde bulunan bir kadın hastayla çalışıyordu. Kadın o kadar hastaydı ki, hiç çıkmaksızın iki gün süreyle yatağının içinde kalmıştı. Larissa ellerini kadının vücudunun yakın çevresinde dolaştırırken, boğazının etrafında hemen hemen hiç bir 'bio-alana' rastlamadı, hissetmedi. Bunu farketmesine rağmen hemen birşey söylememişti. Bunun yerine kadına 'şifa enerjisi' vermek suretiyle iyileştirmeyi denedi. Bu tedâvi yöntemi başarılı olmuştu ve kadın kısa sürede ayağa kalktı. Ondan sonra

Larissa merakla kadına boğazındaki rahatsızlığı sordu. Kadın şaşırmıştı, ve ilk olarak o zaman çok küçük yaşlardan beri tiroit bezinin rahatsız olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. Bunun için yıllardan beri ilaç kullanıyordu.

Ruhsal şifacılık Rusya'da aktif olarak meşgul olunan bir araştırma alanıdır. Ortodoks tıp orada oldukça yaygın ve sayıları oldukça kabarık durumda olan şifacılar bulunmaktadır. Larissa'nın Moskova'lı meslekdaşı Barbara Ivanova şifacılık üzerine konferanslar vermiş ve Sovyetlerin her tarafında yüzlerce şifacı yetiştirmiştir. Bu şifacılarından belki de en tanınmışlarından birisi bir günde ortalama 100 (yüz) kadar hastayı tedavi eden ve Tbilisi'de çalışan Dzhuna Davitashvili'dir. Bu şifacı özellikle ülser ve mide rahatsızlıklarında başarılı oluyordu. Tbilisi aynı zamanda bu alanda tanınmış bir ad olan Alex Krivorotov'un memleketidir. Başka bir Rus ruhsal şifacısı Vladimir Safanov'dur. Bu şifacının özelliği de hastalarının rahatsızlıklarını fotoğraflarından teşhis etmesidir.

Beni burada en çok şaşırtan, tüm bu ruhsal (şifacılık) etkinliklerin en dürüst ve hilesiz bir tarzda yapılmasıdır. Ülkenin her yanında yaygın olan ruhsal şifacılık Sovyet Parapsikolojisi'ni hiç bir zaman olumsuz yönde etkilememiştir.

'Ruhsal şifacılık başta olmak üzere, Parapsikolojinin öteki alanlarındaki çalışmalar Sovyetleri niçin bu kadar derinlemesine meşgul etmektedir?' diye sordum. Larissa buna hemen hemen hiç düşünmeden cevap verdi : «Rusya'da tıbbî tedâvi bedavadır ve çok yüksek bir düzeyde de değildir. Bu bakımdan orada insanlar rahatlıkla ruhsal şifa yöntemlerine başvurabilmektedirler de ondan...»

Larissa açıklamalarına devamlı : «Bugün Sovyetler Birliği'nde

şifacılık iki ana alanda gelişim hâlinindedir. Bunlardan biri yukarıdan beri örneklerini vermeye çalıştığım halk arasındaki yaygın ilgi ve şifacılık uygulamaları, ötekisi de resmi çevrelerin buna verdikleri önem. Hattâ en üst düzeydeki Sovyet Yöneticileri bile sıkıştıkları zaman ruhsal şifacıların yeteneklerinden yararlanma yolunda tereddüt göstermemektedirler. Bunun karşılığında zaman zaman resmi yayın organlarında bir iki makâle yayınlanmaktadır. Bu makaleler bazen şifacılarla yapılan mülâkatları içerir. Bunlar ilginç yazılardır ve hem halkı bu yöne cesaretlendirir, hemde bilim adamlarını bu alanda araştırmaya sürükler.»

Larissa sözlerinin arasında Rusya'da kamuoyunda ruhsal fenomene karşı ilginin yüksek olduğunu yer yer belirtmekten çekinmedi. Hattâ bu görüşmemizden birkaç gün önce 'ruhsal yeteneklere karşı halkın tutumu' konulu bir makale de yayınlamıştı. Bu makalesini Rus vatandaşlarına yönelttiği sorulara aldığı cevaplar oluşturuyordu. Soru listesindeki madelerden bir tânesi ruhsal yeteneklere sâhip olup olmadıklarıyla ilgiliydi. 122 kişiden 43'ü ruhsal yetenekleri bulunduğu yönünde cevap vermişti. Şifacılık ve telepati en çok (bulduğu) tekrarlanan yeteneklerden görünüyordu. Bu insanların pek çoğu ruhsal yeteneklerin 'öğrenme' ile geliştirilebileceklerine ya da ortaya çıkarılabileceklerine inanmış durumda bulunuyorlardı. Larissa'ya bu ilginin niçin bu kadar kabarık olduğunu sorduğumda, aldığı cevap beni şaşırtmıştı : «Din, Rusya'da bastırılmıştır. İnsanların kendileri hakkında bilmelerinin başka yolu bulunmamaktadır. İnsanın beş duyusundan başka algılama yeteneklerini tanımanın başka bir yaklaşımı yoktur. Hemen hemen materyalist görüşü Rusya'da kimse ciddiye al-

maz. En komik şey budur. Herkes materyalist felsefeyi bütün okullarda mecburi ders olarak alır, öğrenir ama ciddiye almaz. İnsanlar tüm bunların ötesinde nelerin bulunduğunu anlamak istemektedirler. Dünya, insanın tabiatı ve genelde evrenin ne olduğu hakkında tüm bunların ötesinde ne gibi bir anlayışa ulaşabiliriz diye araştırır dururlar.»

Larissa'nın bu son açıklamalarından dolayı şaşkınlığım geçer geçmez, yine son söylediklerinden cesaret alarak, 'ölümünden sonra hayat' konusunda Rusya'da bilimsel çevrelerin ve halkın tutumunun ne olduğunu öğrenmek istedim. Bu konu sâdece Rusya'da değil tüm öteki Sosyalist ülkelerde bilimsel çevrelerin titizlikle ketümiyet gösterdikleri bir Parapsikolojik araştırma alanı olma niteliğini muhafaza etmektedir. Bu konuyu 1973'de Durham-based Ruhsal Araştırma Kurumu'ndan W.G. Roll ile de tartışmıştık. Bu araştırmacı o zamanlar, Çekoslovakya'da ölümünden sonra hayat araştırmaları üzerine verdiği bir konferanstan yeni dönmüştü. Bu konferansta sunduğu konuyla ilgili raporu konferans zabıtlarında sansüre uğramış, yayınlanmamıştı.

İşte bu bilgimin de dürtüsüyle Larissa'ya bu konuda doğuda neler olup bittiğini sordum. Tekinsizlik ve ilgili olaylarla ilgili olarak çok az şeylerin halka sızdırıldığını bildirdi. Fakat bazı bilim adamlarının resmi bir çalışma içinde olmasa da, ölümünden sonra hayat konusuyla ilgilendiklerini sözlerine ekledi. Masa kaldırma celseleriyle ilgili çalışmalarını hiç duymadığını, fakat 'Hoca Tah-tası'yla evlerde irtibat celseleri yapıldığını işittiğini belirtti. 'Ölüm-den Sonra Hayat' konusunun en çok ilgi toplayan yanı 'Reenkarnasyon' konusu olduğunu söyledi. Bu konuda yapılmakta olan araştırmalar-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

dan sözetti. Gerek bu araştırmalar gerekse bunların tahrik ettiği halk ilgisi Barbara Ivanova ile Larissa'yı kendi özel denemelerine yöneltmişti. «Bu resmî bir çalışma değildi.» dedi Larissa. Barbara Ivanova ve öteki meslekdaşlarla birlikte yaptığımız daha çok kendi merâkımızı taamına yönelik bir çalışmadan ibâretti. Bu cümleden olmak üzere bir seri regresyon (eski tarihlere götürme) celseleri yaptık. Birbirleriyle ilişkili gözlemlerde bulunmaya çalıştık. Orneğin, süjelerimizden biri, kendisini geçen yüzyılda Çekçe, Almanca ve Macarca konuşulan bir ülkede gördü. Kendisi bir fizikçidir ve bu hayatında Macarca ve Çekçe çalışmıştır. Bir genç kız, bir reen-karnasyon celsesinde kendisini zengin bir hanım olarak tanımladı. Bu hanım, anlattıklarına bakılırsa, acıip elbiseler içinde zengin bir apart-manda oturuyordu. Elbisesini de tanımladı. Ellerini bacakları üzerinde tutarak, ellerinin bacaklarına kavuşmadığını söyledi. «Kız tahsilsizdi ve kuşkusuz o yüzyıldaki kadınların eteklerinin (bacaklarını tutmayacak kadar kabarık olduğunu bilmiyordu. Elbiseyi olduğu gibi tanımlamasına rağmen buna akıl erdiremiyordu. «Kuşkusuz burada şu-uraltını da hesaba katmak gerekir.» diye ekledi. Larissa. «Fakat yine de bizim için reen-karnasyonun dolaylı bir delili olan bu olay ilginçti.» diye sözlerine ilâve etti.

Bu araştırmalara halkın tepkisi daha da şaşırtıcı oluyordu. Bu bakımdan, batıdaki çalışmalardan da tercümeler ekleyerek, yapmakta olduğumuz denemeleri yöresel gazetelerde yayınlamaktan kendimizi alamamıştık. Sonradan öğrendik ki, bu yazılarımız gazeteden kesilerek elden ele dolaştırılmış ve okunmuş.»

İlgi kısa zamanda o kadar yaygınlaşmıştı ki, Larissa çeşitli şehirlerde konferanslar vermek üzere dâ-

vetler almaya başladı. Denemelerini anlatması istendi kendisinden. «Çalışmalarımıza karşı kuşkucular la ilgilenenlerden başka kimse yoktu.» dedi Larissa. Dinin ve metafiziğin lânetlendiği bir ülkede, reen-karnasyon gibi bir konuyu anlatmak herhalde her konuşmacının ya da araştırıcının harcı olmasa gerek. Telepati bile bu ülkede bazıları tarafından bilgi transmisyonunun fiziksel dalgaları olarak tanımlanmaya çalışılırken, birinin kalkıpta bunun düşünce transmisyonu olduğunu ortaya koyması büyük cesâret işi doğrusu... Larissa tüm bunları çok iyi bildiğinden, tartışmalarında mümkün olduğu kadar metafiziğe girmeden konuşmaya özen gösteriyordu. Reenkarnasyonu, yeniden doğmaktan çok, eski hayatlarla ilgili enformasyonun muktesebâtı olarak ortaya koymaya çalışıyordu.

Tabii Rusya'nın materyalist bilimcileri bu araştırmalara saf maddeci bir açıklama getirmekte gecikmediler ve meselâ bunlardan birisi dedi ki :» «Bir insanın bio-alanı o kimsenin hayatının izlerini de taşır. Bu alan ölümden sonra yavaş yavaş zayıflarsa da bir kimse bu izlere akor ederek kendisini, yıllarca sonra bile, eski yerler ve olaylar hakkında birşeyler anlatabilir.

Larissa, tekinsizlik olaylarının Sovyetlerde çok az bilindiğini söyledi. 1920'lerde Ukrayna'da bir gazetedede bir tekinsizlik olayı rapor edilmişti. Fakat Sovyetler'de bu gibi olaylara genel ve yaygın olan bakış açısı zihninin madde üzerindeki geçici ve ani (kendiliğinden) etkisi tarzında ortaya çıkmaktadır. Fakat Nina Kulagina'nın sadece konsantre olarak düşünce gücüyle maddesel objeleri yerlerinden (uzaktan, dokunmadan) hareket ettirmesinin Rusya'da yaygın olarak duyulmasından sonradır ki, zihninin madde üzerindeki üstünlüğu Sovyetlerde yaygın olarak kabul edilmiştir. Bu-

nun dışında herhangi bir spiritik ya da demonik açıklama sözkonusu olmamıştır.

1979'da Sovyetler Birliği'nden ayrıldığı zaman tek ümidi, hükümetin ya da resmî çevrelerin müdâhalesi olmadan Parapsikolojik çalışmalarına devam etmekte. Bugün bu amacı doğrultusunda umudundan hiç birşey yitirmeden San Francisco'da çalışmakta, aynı zamanda da Sovyetler'den getirilen konuyla ilgili gelişmeleri Rusça'dan İngilizce'ye çevirmektedir. Eğiliminin daha çok hangi alanlara doğru olduğunu sorduğumda şöyle yanıtladı :

«Ruhsal şifacılık üzerinde çalışmayı daha çok istiyorum. Bu şifa

yeteneğinin özelliklerini tam olarak ortaya çıkarmak istiyorum. Rusya'da daha çok insanlara yardım ederek onları dertlerinden kurtarmaya çalışmıştık. Barbara Ivanova ile yüksek tansiyon alanına ilişkin bir iki etüdümüz oldu ama o kadar önemli değildi. Ruhsal yeteneği geliştirmenin başka yollarını da aramak gerek.»

(Yukarıdaki yazı, June. 1982 tarihli FATE dergisinden hazırlandı.)

(*) Bio - enformasyon sözcüğünü Sovyetler, Batı'daki ESP (DDİ) ye karşılık olmak üzere kullanmaktadırlar. Duyular Dışı İdraklerimiz.

Sayın Okuyucular

YAYINEVİMİZ,

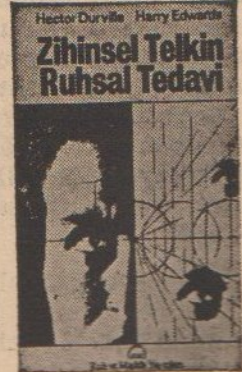
1. Ödemeli gönderilen kitapların yerine geç ulaşması,
2. Postada kaybolması,
3. Ödemeli posta masrafının, Taahhütlüye göre çok daha fazla olması nedeniyle, **Ödemeli kitap gönderme işlemini iptal etmiştir.** Bundan böyle ödemeli kitap yerine **PEŞİN BEDELLİ** Kitap gönderilecektir.

Sizin siparişlerinize uygun olarak, doldurulup size gönderilen **POSTA HAVALESİ KÂĞIDI**'nin makbuzunu ya da kopyasını bize gönderdiğinizde kitaplarınız hemen adresinize gönderilecektir.

Saygılarımızla

Ruh ve Madde Yayınları

NOT: Taahhütlü Posta masrafı olan %10 luk ilâve ücret havale-nize eklenecektir.

BİLİNMIYEN GERÇEKLER

● LASER KISIRLIĞA KARŞI ●

(U.S.A.)

Dr Joseph Bellina Nouvelle-Orléans (U.S.A) da Laser Araştırma Enstitüsü Müdürü, Uluslar Arası Kongre önünde beyan ettiğine göre, böyle bir ışın belki bazı kısırlıklara karşı kullanılmış olabileceğini, bu kısırlıkların menşesine gelince; yumurtalığı rahime bağlayan Fallop boruları mecrasındaki tıkanıklık sonucudur.

«Biz henüz deneme devresinde bulunmaktayız, diye işaret eden Dr. fakat, boru tıkanıklığının açılması ameliyesinde teknikte laserden Yeni-Orleans'ta 15, bir elli kadar defa da Avrupa'da faydalanılmıştır. Bu hale göre şimdilik başarı oranı % 80 dolaylarındadır.»

● ÖLÜME KARŞI BİR AŞI ●

(NEW YORK)

Birleşik Amerika'da Newjersey'de Molekül Bioloji Enstitüsünde çalışmakta olan Dr Denckla ölüm sırrının öğrenilmesi ve ona karşı yapılacak aşının bulunması aşağı yukarı kırk sene içinde mümkün olabilecek, yalnız yeteri kadar kredi sağlandığı takdirde bu sonuca yirmi sene içinde ulaşmak imkânı da elde edilmiş bulunacaktır.

Dr. Diana Woodruff, hayatın 150 yahut 160 yaşa kadar uzatılması yakın bir gelecekte mümkün olacak ve bir gün gelecek insan, tamamiyle 500, hatta 1000 sene yaşayacak. «Bunun inanılması güç nitelikte bir sonuç olarak görülebileceğini» beyan eden kadın doktor, şöyle devam etti : «bir yüz yıla kadar kabul edilebilecek olan bu fikre seste olduğundan daha çabuk varacağız.»

● GÖKTEN DÜŞEN ●

(FRANSA)

Geçen 2 Şubat'ta bir esrarengiz ışık olayı, Fransa'nın Auvergne semasında, aralarında Clermont-Ferrand hava alanı kontrol kulesi kontrolörleri de bulunan on kadar tanık tarafından müşahade edilmişti. Görünen nesne, Auzat-sur-Allier civarındaki küçük köy Aubiat yakınında, yerde ezilmişti Oraya bir kaç metre ötede keçileri bekleyen 12 yaşlarında bir küçük kız «Bu obje bir top gibi yuvarlak değildi, fakat daha ziyade dik dörtgen biçiminde ve rengârenk büyük bir taşa benziyordu, özellikle yeşil, kırmızı ve mavi renkteydi. Yere yaklaşırken çitirdayan sayısız küçük yıldızlar yayarak tamamen yokoldu.» dedi.

Bidayette uzmanlar bunun bir meteor olabileceğini savunmuşlardı. Bununla beraber, bu nesnenin karakteristikleri daha esrarlı başka olaylardan ibaret olabileceğini göstermektedir.

• BİTKİSEL ENERJİ •

Dünyanın en geniş ve yaygın enerji üretim fabrikası, daimî olan BİTKİSEL saltanattır. Gerçekten de, bitkiler foto sentez aracılığıyla öyle büyük bir miktarda güneş enerjisi üretmekte olduğu halde, bu güne kadar tamamen istifade edilmeden âtıl durmaktadır. Bununla beraber bundan faydalanmak ve kesin bir sonuca varmak için Fransa bu araştırmada öncü olmakta henüz geç kalmış değildir.

Gerçekten Ziraat Bakanlığı laboratuvarlarında halen bu yönde ulusal güneş enerjisi komisyonu ile bağlantı halinde çalışılmaktadır. Bitkilerin güneş enerjisini nasıl stok ettiklerini etüd etmeyi amaçlıyan çalışmayı ele almışlardır. Özellikle bu çalışmada bitkilerden çok iyi ve optimal randıman alınabilmesi için bitkisel çeşitlikleri ıslah ve yetkinleştirmeyi düzenlemek yolunda bulunuyorlar. Bu araştırma kuşkusuz uzun vadeli olacaktır ve tıkanıklığı açmak inanılmayacak gibi görünmekte ise de mümkün olanı yapmak, riski göze almak, 20. yüz yıl için bir değer taşımakta, nihayet ekoloji, kavramın desteklenmesi, artan enerji üretiminin idareli kullanılmasını doğuracaktır. (Nostra'dan Necati PEKEL çevirdi)

Ruhsal Tebliğler

SADIKLAR PLÂNI

Birinci Kitap

Büyük bir sabırla beklediğimiz **TEBLİĞLERİN** birinci kitabını sunmakla, bize emanet edilen **BİLGİLERİ** yerine ulaştırmış oluyoruz.

— Ruh ve Madde Yayınları —

Evrende Başka Medeniyetler

Arthur C. CLARKE

Bir gün, kozmosun uğultuları içinde, patlayan yıldızların ışıkları, çarpışan galaksilerin çatırtıları arasında zekânın sesi olan hafif, muntazam atışları fark edeceğiz. O gün, ilk refa olarak, evrende bizden başka zekâların da bulunduğunu keşfetmiş olacağız. Sonra bu sinyalleri manâlandırmayı öğreneceğiz. Bunlardan bazıları belki televizyon resimlerine benzer görüntüler taşıyacaklardır. Bunların kodunu bulmak ve görüntüleri buna göre yeniden meydana getirmek kolay olacaktır. Belki çok uzak olmayan bir günde bir katot ışın ekranı bize başka dünyaların manzaralarını gösterecektir.

Tekrar edeyim: Bütün bunlar boş hayaller değildir. Bu anda, birçok yerlerde milyonlarca dolara mal olmuş elektronik tesisler bu araştırmalar için çalıştırılmaktadır. Radyo - astronomlar, suni uydular üzerine yerleşip yerin sürekli gürültüsünden uzakta, kilometrelerce uzunlukta antenlerle çalışmadıkları sürece bu araştırmalardan esaslı bir sonuç alınmayabilir; ilk sonuçları belki on yıl, belki yüz yıl bekleyebiliriz; hiç önemi yok. Önemli olan nokta şudur: Güneş sisteminde ebediyen kapalı kalsak bile, hiç olmazsa öteki güneşleri çevreleyen medeniyetler hakkında bir şeyler öğrenebileceğiz. Onlar da aynı şekilde bizim hakkımızda bilgi edineceklerdir. Çünkü uzaydan gelecek mesajları alıp çözmeye başladıkdan sonra biz de bunlara cevap verebileceğiz.

TARİH ÖNCESİ RADYO

Kültürler arasındaki bir temasta daima kazanç vardır. Gelecek zamanlarda birçok garip yaratıklarla temasa gelebilecek ve belki bizimkinden çok eski medeniyetleri inanmazlıkla, zevkle veya ürküntü ile inceleyebileceğiz. Bunlardan bazılarının bize gönderdikleri sinyallerin uzaydaki yolculukları sırasında geçen yüzyıllar içinde belki varlıkları sona ermiş olacaktır. Bu durumda radyo - astronomlar, yaratıcıları belki ehyamların yapıldığı tarihte ölmüş bulunan sanat eserlerini inceleyen gezegenlerarası arkeologlar haline geleceklerdir. Bu bile çok iyimser bir tahmindir. Samanyolumuzun ortasında bulunan bir yıldızdan çıkıp dünyaya bugün ulaşan bir radyo sinyali, yolculuğuna İsa'dan 25 bin yıl kadar önce başlamış olmalıdır. Toynbee, rönesansı «zaman içinde medeniyetler arasında bir temas» diye tarif ederken, bu sözlerin günün birinde astronomik bir anlam kazanacağını her halde aklından geçirmiş değildi.

«Tarih öncesi - radyo», «elektronik arkeoloji», en azından geçmişin klâsik incelenmesi kadar önemli sonuçlar doğurabilir. Mesajlarını çözeceğimiz, görüntülerini ekranlarımızda canlandıracağımız ırklar, her halde medeniyetçe çok ileri bir düzene ulaşmış olacaklardır. Bunların sanat ve teknikleri kültürümüz üzerinde çok derin tesirler yaratacaktır. Yunan ve Lâtin klâsiklerinin yeniden

ortaya çıkarılması, Manhattan projesinin açıklanması, Tutankhamon'un mezarının keşfi, prensiplerin ve cinslerin yayınlarının yayınlanması, bu çok çeşitli misaller, yüzyıllar boyunca hiçbir şeyin farkında olmayan bir dünya üzerine düşmüş olan mesajları almayı ve çözme-yi öğrendiğimiz zaman duyacağımız coşkunluk hakkında bir fikir verebilir.

YENİLEŞEN İNSAN

Verdiğim örnekler ve belirttiğim imkânlar, uzay araştırmaları ile, bir insanı bir yörüngeye fırlatmaktan veya Ay'ın görünmeyen yüzünün resmini çekmekten başka şeyler de elde edebileceğimizi ispata yeter sanırım. Bunlar açılan keşifler çağının mütevazî başlangıçlarıdır. Bu çağ, bir rönesans için gerekli şartları hazırlayacaktır, fakat bu rönesans gerçekleşecek mi? Bunu bilmiyoruz.

Şimdiki durumun insanlık tarihinde eşi yoktur. Geçmiş, bize bazı işaretler verebilir, fakat kesin bir istikamet gösteremez. Gelecekteki uzay maceralarımızla kıyaslanabilecek bir şey bulabilmek için Colomb'dan önce Odise'den önceye, hatta maymun insandan da önceye, zamanın sisleri içinde kaybolmuş bir çağa, cetlerimizizin sürünerek denizlerden karalara çıktığı günlere kadar gitmek lâzımdır.

Hayat, denizlerde doğmuştur ve büyük kısmı ile bugüne kadar, anlaşılabilir bir doğum ölüm çemberine takılmış bir halde yine orada kapanmış kalmıştır. Zekâ, ancak acaip ve düşman toprakla karşılaşmak cesaretini göstermiş olan

yaratıklarda gelişmiştir. Bu zekâ şimdi daha büyük bir meydan okumaya göğüs germek durumu ile karşı karşıyadır. Hatta bugün bizim olan bu cömert toprakların, vaktiyle içinden çıktığımız tuzlu denizlerle, şimdi adımlarımızın yöneldiği yıldızlar denizi arasında kısa bir durak olması mümkündür. Şüphesiz birçok kimseler, böyle bir görüşü hosnutsuzluk, hatta korku ile karşılayacaklardır. Lewis Munford'un «İnsanın Değişmesi» adlı kitabından aldığım su satırlara bakınız: «Tarih sonrası (Post - historic) insanının yasavîs fukaralığı gezegenler-arası volculukla en yüksek noktasına varacaktır... Hayat, böyle şartlar içinde nefes almak, yemek, içmek ve artıkları çıkarmak gibi sırf fizyolojik faaliyetlere inhisar edecektir. Buna kıyasla eski Mısırlıların ölüm inanc ve avinleri (cult) canlılıkla dolu idi: en adi mumva. insanın bütünlüğü hakkında bize uzay volcusundan daha manâlı bir fikir verebilir» Profesör Munford'un uzay yolculuğu hakkındaki bu görüşünün biraz kaba ve bu işin bugünkü ilkel durumu ile bağlı olduğunu sanıyorum. Fakat profesör su sözleri de sövlerken, belki de istemeden, bir gerçeği ifade etmiş oluyor: «Kimse iddia edemez ki... Bir uzay uydusu üzerinde veya Av'ın görünmeyen tarafında yaşamış bir insan yasavîs ile en küçük bir benzerlik muhafaza edebilsin» Bir milyar yıl önce son derece tutucu bir balık da şöyle sövlebilirdi: «Kuru toprak üzerinde yaşayışın, suda yaşayışa benzer hiçbir tarafı olamaz; olduğumuz yerde kalalım!» Nitekim, öyle yaptılar ve... hâlâ balıktırlar...

RUHSAL TEBLİĞLER SADIKLAR PLANI

900 sayfalık bu külliyyatın ilk cildine sahip olmak isteyen okurlarımızın şimdiden abone kaydını yaptırmalarını ve bedelini peşin göndermelerini rica ediyoruz. Sınırlı sayıda basılacaktır. Bedelini peşin göndermekle hem ağır malî yükümüzü hafifletmiş olacak, hem de ciltleri edinme ayrıcalığını garantiye almış olacaksınız.

Bedeli, tahmini: 600 TL. dir. Birinci cild yayınlanınca gerçek fiyatı belli olacaktır. Bekliyoruz.

PSI Üzerine Mastır

1981 Kasımında Michael Thalbourne Edinburg Üniversitesi'nde hazırladığı ve kabul ettirdiği teziyle Parapsikoloji doktoru olmuştur. Tezinin konusu: «Özel Kişilik ve Yeteneklere Sahip Bazı İnsanlar Üzerinde Resimlerin Paranormal Algılanmasıyla İlgili Denemeler». Dr. Thalbourne Edinburg Üniversitesi'nde Parapsikoloji doktorası yapan ilk Avustralyalı bilim adamıdır. Halen Amerika, Missouri'de Mac Donnel Ruhsal Araştırma Laboratuvarı'nda (Washington University) bulunmaktadır.

RÜYA MAKİNASI

Ünlü OMNI Dergisi'nin Mart 1982 sayısında çıkan bir habere göre İngiliz araştırmacı Keith Hearne DDI denemelerinde kullanılmak üzere bir 'Rüya Makinası' geliştirmiş bulunmaktadır. Adı geçen makinaya bağlanacak şahıs 'lüşid rüya' durumuna girdiği zaman, makina telepatik verici olan şahsa bu durumu otomatik olarak bildirebilecektir. Böyle bir uvaran olan şahıs da göndereceği zihinsel mesajı (imaı) uyumakta olan şahsa göndermeye çalışacaktır.

(Telepatik rüya denemeleri)

YATAK MASALI

Denise Porter

Beş yaşında bulunduğum zamanlarda ailemiz Springfield, MO. da otururdu. Hemen bitişik evde de amcam Lee J. Wilson bulunuyordu. Hemen hemen tüm çocukluğumun bu amcamın etrafında geçtiğini söyleyebilirim. Öteki çocukların hepsi de onu severlerdi. Çünkü havvanat bahçeleri, eğlence yerleri ve öteki konularda bizlere o kadar güzel masallar anlatırdı ki yanından ayrılmak istemezdim. Hepimizi severdi ama, onun kalbinde benim ayrı bir yerim olduğunu daima düşünmüşümdür. Hanımı, ben doğmazdan birkaç yıl önce ölmüştü.

Her sabah kahvaltıdan sonra onun yanına koşardım ve beni gördüğüne her zaman memnun olurdu. Beni ekseriva kapıda kendisi karşılardı. Fakat 1961'de bir Şubat sabahı kapısını çaldığım zaman çıkmamıştı. İçeriden sesi de gelmiyordu. Bunu anlayamamıştım. Onu her gelişimde kapıda bulmaya o kadar alışmıştım ki, Evinden ayrılma-

cağı zamanlarda da bana haber verirdi. Ya da çoğu zaman beni de gittiği yere götürürdü. O sabah, kendisini bulamayınca isteksiz isteksiz eve döndüm.

Anneme Lee amcamın evde olmadığını söylediğim zaman, bir yere kadar gitmiş olabileceğini ve yakında döneceğini söyledi. Hastaneye gittiğini ve son derece rahatsız olduğunu o zaman söylememişti. O zaman herhalde bunu anlayamamıştı. Ondan sonra her sabah geri gelip gelmediğini anlamak için kapısını çaldığımda içeriden ses gelmeyince, oturup kapısının eşiginde ağlamaktan kendimi alamazdım. Ayrılırken bana «Allahasmarladık» bile dememişti.

Aradan birkaç gün geçmiş, yatak odasında uvrken, oturma odasından gelen seslerle uvandım. Nelerin olup bittiğini anlamak için kalktım içeri gittim. Annem ve annem Verda James ağlıyorlardı. Fakat beni görünce ağlamalarını tutmaya çalışarak bana merak edecek bir şeyin olmadığını ve gidip uyumaya devam etmemi söylediler. Yaşamımda uzanmış bu

Spirit Aktüalite

koca insanların niçin ağlıyor olabileceklerini düşünürken, birinin ayakucumda dikildiğini gördüm. İlk anda onun anneannem olduğunu düşündüm, hatıta seslendim. Sonra bu görüntü daha da yaklaştı. O zaman, onun Lee amca olduğunu farkedebildim. Gülüm-süyordu ve bir masal anlatmaya başladı. Tıp kı eskiden olduğu gibi. Ve her zaman olduğu gibi uykuya daldım.

Ertesi sabah kalktığımda ilk işim Lee Amcamın beni gelip ziyaret ettiğini masal anlattığını anneme söylemek oldu. İşte o zaman annem ilk olarak amcamın cennete intikal etmiş olduğunu söyledi. Artık onu göremeyeceğimi de sözlerine ekledi. O zaman söylediklerinden birşeyler anlamamıştım ama amcamın o gece gördüğümü çok iyi biliyorum.

Aradan yıllar geçip de büyüdüğüm zaman şimdi anlıyorum ki, amcam o gece bana 'Allahısmarladık' demeye gelmişti. Beni seviyordu. Ve son bir kez görmeden ve son yatak masalını anlatmadan gidememişti.

(FATE'den)

PLAK

KAYITLARINI

OKUYAN ADAM

Arthur Lintgen müzik plaklarındaki kayıtları sadece dinlemekle kalmıyor, aynı zamanda orkestra yöneticisine varana kadar, plaktaki kayıdı 6 metre uzaktan okuyabilmektedir. Dr. Lintgen'in bu yeteneği 18 Kasım 1981 tarihli New York Times'de çıkan bir yazı ile duyuldu. Bu yazıda gazeteci Bernard Holland Lintgen'in evinde yapılan bir denemeyi aktarıyordu. İki profesyonel müzisyenin (Patricia Prattis ve Martha Street) gözetimi altında etiketleri örtülmüş plakların içerdikleri kayıtları Dr. Lintgen 15-30 saniye gibi bir süre içinde bilebiliyordu. Hatta bir defasında 'Alpine Symphony'yi yöneten Richard Strauss'u tam isabetle bilmişti. Lintgen'in bu gösterisini gazeteci «şaşırtıcı» olarak nitelendirmişti.

Lintgen bu yeteneğini nasıl keşfettiğini şöyle anlatıyordu: «Bundan 5 yıl kadar önce arkadaşlarla bir partide bulunuyorduk. Arkadaşlardan biri nedendir bilmiyorum.

«Sen müzikten iyi anlarsın, plakları gözle-rin kapalı oyabilirsin» demişti. İlk denememi

işte orada yapmış ve başarmıştım.»

Lintgen bunu nasıl becerdiğini bilmiyor fakat her nedense ısrarla, onun DDI, çalışmak ya da ezberlemekle ilgili olmadığını söylüyor. Bununla birlikte kendisinin müzik ve plaklarla ilgili son derece güzel bir ansiklopedik bilgisi bulunmaktadır. Yine kendi ifadesine göre, «Bu konularda benden çok daha bilgili ve tecrübeli arkadaşların benim yaptığımı denediler ama başarılı olmadılar. Ben nasıl oluyor da bilebiliyorum, anlayamadım» demektedir.

1981, Kasım ayında Philadelphia yakınlarındaki Abington Hastanesi'nde, Temple Üniversitesi müzikologlarından Stiman Carrow ve 10 son - sınıf öğrencisi Lintgen'in eline 20 tane uzunçalar vermişlerdi. Bu plakların üzerlerindeki etiketler ve seri numaraları iyice kapatılmıştı. Lintgen bunları 6 metre uzaktan inceleyerek, 20'sini de doğru olarak bilebilmişti. Bu deneme ABC Televizyonu tarafından da filme alınmış ve «That's Incredible' (İnanılmaz Gibi Değil) adlı bir programla ekrana yansıtılmıştı.

(FATE'den)

Evrensel Bilgi

Hazırlayan: Mehmet SANCAR

Ozden Dolayı Cevher ve Şuur

Öz, üç bilgiyle teçhizinden sonra maddeyle temasa gelmiş ve böylece cevherleşme başlamıştır, demiştik.

Öz'ü ve üç bilgi'yi kısaca tekrar edelim :

Öz, ilk yaratılmada Tanrısal Fiilin ilk etkilediği ve tüm hakikatin saklandığı yer. Bütün evrenlerin müştereken tâbi oldukları Aslı Kelâm...

Yaratılmayla ilgili ne düşünebilirsek, hepsi, öz'de meknuzdur...

Mutlak Yaratan, mutlak bilgisinin mutlak fiiliyle bir tecrit oluşturmuştur ki, bu öz'dür. Mutlak Yararılma'nın bilgi ve fiili, tümüyle, her şeyiyle, bütün yaratılma işleyle, tamamen öz'de meknuzdur...

İşte bu öz, maddeyle temasa geçince cevherleşme başlamış ve tecerrüdünü kırarak cevherleşmiştir.

Cevher, maddeyle temasa geçen özün, tezahür aracı olmaktadır...

Başlangıçta, orijinal ve tek olan cevher, başka cevherle ilk temasa geçtikten sonra, özün içinde değişiklikler oldu. Ve bu değişiklik özü, kendini temaşaya itti. Kendindeki esasları gördü!... Merak etti!... Bilmek isteyince kendisine, «Unsurî Bilgi» dediğimiz «Üç Bilgi» verildi.

Varlığın,

Kendi Yaratanını bilmesi;

Bu bilişin, Tanrısal Bilgeliğin en önemli bir hali olduğunu bilmesi;

Tekâmül edeceğini bilmesi.

Dolayısıyla Müteal İtiliş'in başlamasıdır.

Müteal itilişin nedenleri üç bilgi değil, özün kendisidir...

Şimdi yazımıza, «Cevher nedir?» sorumuzun cevaplarıyla devam edebiliriz. Cevheri tanımlamak, özden de zordur. Bu nedenle işe, maddeler halinde anlatımlarla girişelim :

a) Önce Tanrısal bir buyruk mevcuttur : Üç Bilgi. Sonra tecerrüdü kırıp pasif tekâmülün verdiği seviyeden dolayı kendini aşmak geliyor. Diğer yaratıklarla (mahlûkat ile) yüzyüze gelip, diğer özlerle, aynı anda aktif tekâmüle geçmek ve karşılıklı tesir alış-verişinde bulunmak, bunları izler.

Demek ki, İlâhi Emre uyan öz, tecridini kırarak; canlı ve cansız düşünülmeden, diğer mahlûkatla karşılaşılıyor. Ve bütün hakikatler, dışarıdan zırhlaşıyor. Derûni darbelerin oluşturduğu titreşimle de orijinalite ve özellik doğuyor.

Tüm hakikatin zırhlaşması, özün, yeni bir bilgiyle teşhizinde dahi aslını koruması ve asil kalmasıdır.

Öz, kesinlikle kendisine hulül edilemeyen (girilemeyen), zarar verilemeyen, özgürlüğünden alıkonulamayan ve yaratıldığı gibi kalandır. Zırhlaşması, aslı gibi kalmasını sağlar.

Üç bilgiyle teşhiz olunması (donatılması), ona, bir şeyin dahil olması (girmesi, katılması) değildir. Bir şeyin verilmesidir.

Orijinalite ve özellikse, kendine özgülikle (kendine has) beraber, seçilen yolun özellikleri ve ortamı demektir.

Kısaca şöyle de diyebiliriz :

Üç bilgi alınmıştır. İlk teması sonucunda, kendi bilgisinin hür olarak yorumundan dolayı oluşan bir kabuklaşma (zırhlaşma) ortaya çıkmıştır. Yani öz'ün, aslını koruma çabası mevcuttur. Bu çabasıyla bir kılığa giriyor, bir kisveye bürünüyor ki, işte buna CEVHER diyoruz.

Öz'ün cevherleşmesiyle, kâinatlar içerisindeki tatbikatı başlamış olmaktadır (Ki, bu tatbikatın sentez sonuçları, özün şuurlanması oluşturmaktadır. ŞUUR konusunda, buna da değinilecektir.)

ÖZ ve CEVHER'den oluşan varlığın girdiği saha, maddesel evrenler değildir. İlk temasında geçen madde sözü, ondan gayri olanı belirten, alışılmışın dışında bulunan ve bizim anlayışımızı kolaylaştıran bir madde sözüdür. Bizim dünyamızdaki maddenin üstünde, ötesinde; ÖZ'den başka olan bir şeydir. Öz ve cevher'den oluşan varlığın seyahat edeceği yerlerdir : Madde-

sel olan ve olmayan, madde altı ve madde üstü, bilmediğimiz ve bildiğimiz buutlar ve mekânlar olabilir...

Öz ve cevherden ibaret olan varlığın temasa geçtiği her şeyi, biz, yeryüzü insanları olarak, ancak maddesel bir anlayışla düşünebiliriz. Halbuki madde, yeryüzündeki kaba maddelerden ibaret değildir. Çok kaba altı da, çok ince üstü de vardır. Bu sıralanışı anlamamız, üç butlu sistem içerisindeki bizler için, ancak maddesel kavramlarımız kadar olmaktadır...

Öz-Cevher (yani Varlık), diğer benzerleriyle de temasa geldikten sonra, kendi içindeki doğal halin temaşasında bulunuyor. Bu araştırmanın sonucu olarak da bir takım zorunluluklar doğuyor. Bunu isteyen, talep eden kendisi olmaktadır. Ve nihayet, doğa yasaları gibi Tanrısal Buyruklarla karşılaşılıyor. Talepten dolayı yasalarla karşılaşmak, onun yazgısıdır. Bu yazgı (bu kader), kendimiz istemiş olduğumuzdan, bir Tanrısal Empozisyondur. Bu, öyle bir empozisyondur ki, itilişi ve şuurlanmayı sağlar...

Varlığın, kendinde rastladığı bu öz karşısında, kendi kendine, (Bu nedir?) demesi, onun, üç bilgi ile aktif tekâmüle geçme liyakatini tamamlamasıdır.

Tasavvur olarak, cevher deyince, öz'den dış âleme akseden bölgeyi anlamamız gerekir.

Cevher, özde mevcut bilgi sonucu vücut bulduğu için, kendine özgü bir kimliğe bürünerek, yine bilgiye karşı bir çekilişin içerisinde kalmıştır....

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Ve bu çekilişin ilk davranışı, öz'ün bu talebinden dolayı, aktif tekâmüle geçmek olmuştur.

Öz'de, her bilginin evrenlerde bulunan her bilginin özü mevcuttur. Fakat bunlar, tatbikatı yapılmamış, tahakkuk bulmamış prensip, ilke bilgilerdir. Öz, varlık hüviyetiyle evrenlerde tezahür ederek, kendi içerisindeki bu çekirdek bilgilerin araştırmalarını, tatbikatlarını yapar...

Cevher'in muharrik (hareket ettiren) unsuru, öz'dür. Her bilgiye sahip olan öz'ün tekâmülü; tezahürat, tatbikat, evrenlerde oluşma, görünme ve bilgilerinin uygulayıcısı olabilme bakımındandır. Tezahürlerindeki seviye karakterleri, öz için tekâmül unsurları olmaktadır. Bir başka deyişle, çeşitli şuur hallerinin öz'e ortaklaşa verdikleri özellikler, cevheri meydana getirmiştir.

Cevherin, kendine özgü (kendine has) bir özgünlüğü (orijinalitesi, değişikliği) vardır. Ve bu hali, öz'den dolaydır. Öyleyse öz, evrenlerdeki tatbikatları sonucu tekâmül ettikçe, yani kendindeki çekirdek bilgilerinin şuuruna vardıkça, giderek o da değişecek demektir...

(a) olarak sıraladıklarımızı biraz daha açmağa çalışalım :

(b) Cevher, Müteal Plânlarda Öz'ün periskobudur.

Müteal Plânlar denilince, Tanrısal Buyruklar (İlâhî İrâde Kanunları) ile ilişkili her şey anlaşılmalıdır...

Periskopsa; tesirlerin süzülüşü, alınışı, toparlanması, mihrak halinde biriktirilişi, tespit edilişi anlamında kullanılmıştır.

Cevherin bu hali, onun, müteal

bilgilerle bağdaşabilmek bakımından tek oluşunun doğal sonucudur.

c) Müteal bilginin bağdaşabileceği biricik yer, Asli Mekân cevherdir. Öz'ün kendisi, Müteal Bilgi'nin esasıdır. Kâinatta ondan daha üstün bir bilgi yoktur. Ona en yakın olanı, cevher'dir. Dışla temasının aracı budur...

d) Cevher, Öz'ün kisvesidir. Özün korunması, Tanrısal Ateşin sürdürülmesi, bu kisse içerisinde, bu kılıkla olmaktadır. Daha doğru bir sözle öz, en yüksek, en sonsuz bilgi, enerji olması dolayısıyla, kâinat içinde barınabilecek yeri, aracı bu kisveyle, cevherleşmeyle yapar.

e) Cevher, özün rehberi ve jeneratörüdür.

Rehberliği, bilginin yönlendirilmesinin saptanmasındaki rolüdür.

Jeneratörlüğü ise, ruhsal enerjiyi, maddesel enerjiye çevirmesinden dolaydır.

f) Özün çelik libası (çelik elbisesi), cevherdir. Özden gayri olanların tecessüsüne karşı özün koruyucusudur.

g) Cevher, özün sırdaşı ve koldaşdır. Cevher, ruh plânında (ruh ismiyle tezahür ettiğinde), özün sırdaşdır.

Sırdaşlık, özün, kendine en yakın olan bilgiyi temin için kullandığı enerjisinin saklandığı mekânı ifade eder.

Koldaşlık, özün aslını kollama, kollayabilme özelliğidir cevherin...

Öz ve cevher, bilgi ve aynı gayeler uğruna hareket eden iki kişi gibidirler. Bu safhadan sonra cevher, bir kimlik kazanmıştır...

İlerideki açıklamalarda da ele alınacak olan, yine cevherdir. Çünkü öze ilgili bütün işleri gören, deney ve lâbaratuar işlemlerini yapan, daima cevher olmaktadır...

ŞUUR :

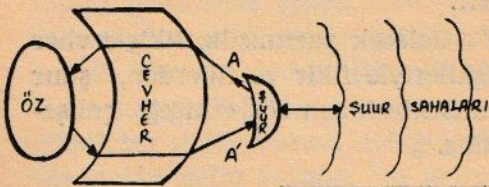
Öz, başlangıçtan beri geçirmiş bulunduğu safahat bakımından bir takım durum ve hâlâta (hallere) mâliktir. Ve bu safahatın sonucu, ortaya, öz, cevher ve şuur olarak üç ana bölüm çıkmaktadır. Bunlar, aslında tektir. Çünkü yaratılan, sadece ÖZ'dür. Cevher ve şuurun ortaya çıkışı, öz'ün, kendine özgü, yaratılmasına has müteal faaliyetinden dolaydır.

Öz'ün oluşturduğu cevher, gelişmeye ve gelişmeye mâruzdur.

Cevherin varlık sebebi, bilgidir. Öz, dış bilgidен dolayı cevherleşmiştir. Bu sebepten dolayı, ilâhi bir tecessüsle, bir bilgi arayışına çıkmıştır. Çıktığı andan itibaren, dış âlemin ihtizazları (külliyen tesirler), özde, bir kabuklaşma (cevherleşme) oluşturmuştur. Bu hal, iç yapıyı kesinlikle bozamaz.

Özün dışından, ona, bir takım tenbihler (uyaranlar) gelmektedir. Bunlar, cevherden geçerek öze ulaşırlar (Şekil : 1, bu oluşumu kabaca anlatabilmek amacıyla çizilmiştir.) :

(Şekil 1.)

Varlık = Öz ≠ Cevher + Şuur + Şuur Sahaları

Esasen öze bir şey ulaşamaz. Bu hali, şöyle açıklayabiliriz :

Bir insan, bir odaya kapatılmıştır. Ve bütün duvarlar, yüzeyler, ekran durumundadır. Her ekranda, değişen manzaralar vardır. Manzaraların kaynağı, onun dışındaki şuur sahalarıdır. Ve sadece ekrana kadar ulaşabilmektedir. Ve sorun, özün, bu manzaralar arasındaki sentezi yapabilmesidir...

Kendisinde meknuz çekirdek bilgilerin, şuuruna, küllî bilgiye, kendi senteziyle ulaşması söz konusudur.

Aldığı, tesir, tesirin aslı ile temas değildir. Şuur ve cevherinin süzgecinden geçerek gelmiştir. Ve bir hayal halindedir. Öz, bu hayali, ekranlarından temaşa eder...

Aynı işleyişle, özden dışarıya aksedenler de mevcuttur. Bu da yine cevherden geçerek dışa aksetmektedir. Gelen (A) bilgisi, çıkan (A')'den farklıdır. Çünkü bilgi, özde, bir olgunluğa ulaştıktan sonra dışarı çıkmaktadır. Bu sanki Tanrısal bir prizma gibidir : A tesiri, özün oluşturduğu cevherden geçerken çok büyük değişikliklere uğramaktadır. O halde, öze gelenlerle, özden çıkanlar eşdeğer olamazlar.

Burada bir projeksiyon durumunu düşünmek gerekir...

Cevher de dış âlemle irtibatını sağlamak için kendi dışında bir saha husûle getirmektedir. Ki bu hal, şuur halidir. Ve şuur, şuur sahalarıyla uzantılar yapar, bir takım bölümlere ayrılır.

Öz, nasıl cevherini meydana getirmişse, cevher de kendi temas aracı olan şuurunu oluşturmuştur.

Varlıkta, bizim anladığımız mâ- (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

nâdaki bir şuur faaliyeti, kendisine gelen tesirleri aynen aksettirmeyip, özünden bir şeyler katarak (yani değiştirerek) aksettirmesiyle başlar. Diğer bir deyişle bu varlığın kendisini idrak yolunda attığı ilk adımdır...

Basit bir model olarak aynaya çarpan bir ışık demetini ele alalım. Işık, aynanın yüzeyine çarpar ve aynen akseder. Şuuru oluşturan tesir alma olayındaysa, varlık, kendisine mahsus olan bir davranışta bulunarak geleni değiştirir. Ve T tesiri, gelenden farklı olarak TI tesiri olarak yansır. Bu durum, kabaca, bir şuur faaliyeti olmaktadır...

(Konumuz derinleştikçe, zaman zaman yine şuur ve şuur sahalarına değinilecektir.)

Şuur haline dönüşen tesir, varlıkta, bazı şeylerin esasına nüfuz etmeyi oluşturacaktır ki, bu da idraktır.

İdrak, her şeyden önce, derli toplu bir sentezin sonucudur. Bilgi, şuur sahalarının muhtelif kademelelerinden geçerek, şuurun derin bölgelerine ulaşır.

Bilginin tesire yüklenmiş olduğu unutulmamalıdır...

Derin kısım, analiz ve mukayese bölgesidir. Bunlar, özden alınan kıyaslarla sağlanır. Neticede bir birikim hâsıl olur. Fakat bu birikimi, idrakte bir tutmamak gerekir. Çünkü birikimi oluşturan bilgi unsurları, belli bir yoğunluğa ulaştıktan sonra varlıkta, bir feveran hali başlar. Bu hal, öze has üstün sentezin meydana gelmesi için gerekli olan ruhsal enerjinin teksifidir ki, sonuçta, özün bir hakikati idrakini sağlar.

İdrakler, özden uzaklaştıkça kabalaşırlar...

Analiz, sentez ve feveran olaylarının esası, özün kendisine ekilen tohumu, daha iyi anlaması, kendisini bulması, bilmesidir.

İşte üç bilginin tefsir faaliyeti başladığı andan itibaren, bizim anlayabildiğimiz mânâda bir şuur faaliyeti de başlamış oluyor.

Müteal öz ile mahlûk öz arasında direkt bir irtibat kurulamaz.

Şuur, kendisinde bulunan tasarrufun fevkinde (üstünde) bir hareket yeteneği kazanınca, bu güçlenmiş, kuvvetlenmiş tasarruf, özünde cevelana (dolaşmaya, harekete) başlar...

Hiç bir tesir, özden daha yüksek değildir. Şu halde öz, dıştan gelen tesirlere her zaman hükmedicidir. Bu, öz bakımından böyledir.

Gelen tesirler şuurda birikir. Bu birikim, tesir kesafetinin (yoğunluğunun) bir noktasından sonra, varlığı, tatmin etmemeğe başlar. İcaplar yüzünden dışarıya akisler yapamaz. Ruhî enerjinin teksifi olan bu feveran; diğer bir deyişle özde oluşan idrakin, icaplar dahilinde bedene aksedemeyişi, dışa topluluğa aksedemeyişi bir iç yanmadır. Bu hal, mutlu bir haldir. Bu iç yanma, bazen sabırsızlık halinde de kendini gösterebilir. Bu da karışıklık, teşevvüş, intibaksızlık demektir...

Gelecek yazımızda, fikir-cevher ilişkileriyle fikir ve fiilerden, şuur kademelerinden söz etmeyeğ çalışacağız.

(1) tecerrüt : tecrit edilme, yalıtılma, çevresiyle ilişkilerinin kesilmesi.

(2) kısve : elbise, giysi, kılık, kıyafet; biçimlenen şekillenen görüntü-

Ölüm ve Sonrası, Göksel Bilgilerin Işığında...

● Mehmet Ali USTA

İçinde yaşadığımız hayatın en önemli olayları muhakkak ki doğum ve ölüm olaylarıdır. Bu iki olayı birbirine bağlayan çizgiye bizler hayat diyoruz. Dünyamızda bir taraftan binlerce doğum olurken, diğer taraftan da binlerce ölüm meydana gelmektedir. Bu olaylar insanın veya daha doğrusu varlığın, ilk yaradılışından bu yana devam ediyor. Sanki iki kapılı bir salondayız da varlıklar bir kapıdan giriyor, bir müddet vakit geçirdikten sonra diğer kapıdan çıkıyorlar. Ve bizler sadece içinde bulunduğumuz, bu dünya dediğimiz geniş ve büyük iki kapılı salonu görebiliyoruz. Bu salonun dışında neler oluyor? Bu varlıklar nereden gelip nereye gidiyorlar?

Bazılarının dediği gibi yokluktan gelip, yokluğa mı gidiyoruz? veyahut bir diğer kısmın dediği gibi yaşamdan gelip yaşama mı gidiyoruz. Bu gün insanlar bu iki felsefenin etrafında toplanmış durumdadır. Bir kısmı-Tek yaşam bu dünyada, o halde ne yaparsam yapayım

hep kendim için olacak, başkasını düşünmenin ne anlamı var - deyip kendi kesesini dolduracak, bu diğer insanlara neye malolursa olsun hep kendi egosunu besleyecektir.

Karşıt gurup, dünya bir köprüdür deyip inandığı gerçek ve ebedi bir hayat için çalışacak, bu ebedi hayatı elde etmesi için kendisine öğretilen temrin ve işleri yapmaya, istenildiği gibi kendisini eğitmeye yetiştirmeye çalışacaktır. İnsanları sevecek, onların yardımına koşacaktır.

Bu ölüm ve ölüm sonrası bilgisi insanlığın ilk günlerinden bu güne kadar çok uzun yıllar katetmesine rağmen pek önemli değişiklikler göstermemiştir. Tabii bu bilgiler kıyaslamadan uzak, gelişigüzel okunup araştırıldığı aman aralarında pek bir yakınlık kurulamaz ancak bu bilgilerin öyle can alıcı noktaları varki buralar istense de değiştirilememiştir.

Dünyamız tektir. Ahiretin de
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

tek olduğunu düşünürsek orası hakkındaki bilgilerimizin de aynı olması icap eder gibi görünüyor. Oysa bu bilgilerde yakınlıklar bulduğumuz gibi zıtlıklar da buluyoruz. Bu değişikliklerde zaman faktörü rol oynadığı gibi, coğrafi bölgeler arasındaki uzaklık ta rol oynamıştır. Fakat bu tam geçerli değildir. Öyle ki aynı anda uzak mesafelerdeki bölgelerde bazan çok yaklaşımlı inançlar göze çarptığı halde bazen de zıt inançlar göze çarpmaktadır. Hatta aynı şehirde oturmalarına rağmen halkın, yöneticilerin ve din adamlarının ölüm ve sonrası yorumlamaları birbirine karşı çok ek-sik veya çok değişik olabilmektedir.

Uzak mesafedeki bilgi değişikliğini anlayabiliriz de bu aynı şehirde, aynı ırktan, aynı dili konuşan kimselerin inanışlarındaki bu değişikliği nasıl yorumlayabiliriz?

Din ve ahret bilgisini verenlerin din adamları olduklarını biliyoruz. (Burada gerçek din adamlarından bahsediyoruz. Her devirde bilmediği, haberi bile olmadığı konularda fetva verecek, din adamı geçinenler çıkmıştır. Bunlar taklitçilerdir. Bunlar konumuzun dışındadır). Din adamlarıyla halkın inanışları arasında farklar olduğunu söylerken, ne demek istiyoruz. Din adamlarının gerçek bilgiyi, kendi inanışlarını halka vermediklerini mi söylemek istiyoruz?

Tam öyle olmamakla beraber, kısmen doğru. Bu iş dün yapıyordu, bugün de yapıyor, yarın da yapılacaktır. Bunun nedeni insanların aynı zihin kapasitesine sahip olmalarıdır. İki insan alın aralarında

binlerce fark bulacaksınız. Ve siz bu kadar farklı bir topluma aynı bilgiyi veremezsiniz. Aralarından seçmeler yapacaksınız. 1. sınıftakiler, 2. sınıftakiler, 3. sınıftakiler diye ayıracaksınız. Ve hepsine kendi seviyelerindeki bilgiyi vereceksiniz. 1. sınıftaki bir kimseye 3. sınıfta bilgisini verirseniz o kimsenin sınıfta kalması mukadderdir. Fakat o önce birde, daha sonra ikide okuyacak ve o bilgileri yükledikten sonra üçüncü sınıf bilgileri anlayacak kapasiteye ulaşacaktır.

İşte gerçek din adamlarının fel-sefesi de buydu, sadece din adamlarının değil Göksel felsefe de böyledir. Din adamları şöyle düşünüyorlardı. «Bilgiyi hazmettiren hazmettiren vermeliyiz. Birdenbire gerçek bilgiyle karşılaşan toplum, bir ön bilgisi de olmadığı için bu gerçek bilgiyi yorumlayamaz, şok olabilir, hatta bu bilgiyi reddedebilir de. O halde herkesin seviyesine göre bilgi verilmelidir.»

Bu söylediklerimizi destekleyen birçok dini metin bulabiliriz. Abdülkadir Geylânî, «Esrar ul Esrar» adlı kitabında şöyle der : «Bazı ilim vardır ki avama gizlidir.»

Mevlâna bir beytinde : «Hallacı Mansur tasavvufun bazı sırlarını ifşa etti diye işkenceye çekildi, Oysa bendeki sırrın büyüklüğünü bilseydi, o benim idam sehparamı kurardı der». Görülüyorki bu bilgi alış ve veriş derecelendirilmesi sadece halkla din adamları arasında değil, din adamlarının kendi aralarından bile var. Yine Mevlana «Allah ilimlerinden bildiklerimden yüzde birini söylüyorum» diye beyitlerinde seslenir. (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Niçin böyle yaptıklarının nede-
nini yukarda açıklamaya çalıştık,
birde bu açıklamayı kendi dillerin-
den dinleyelim.

**Cahiller, cehalet ve körlüklerin-
den bilmedikleri ilmi inkâr ederler,
Tam ve halis bir imanı bile bil-
mediklerinden küfür zannederler.**

Göksel felsefe de böyledir dedik.
Böyle olduğunu nasıl anlıyoruz?
Bugüne kadar dünyaya birçok din-
ler verilmiştir, sayılarını bilemeyiz.
Bizlere daha yakın olduğu için Or-
tadoğu dinleri olan Musevilik, Hıris-
tiyanlık ve Müslümanlıktan örnek
verebiliriz. İnsanlara ilk olarak bir
Şeriat dini olan Musevilik verildi.
Daha sonra sevgi realitesini temsil
eden Hristiyanlık ve daha sonra da
Bilgi realitesini temsil eden Müslü-
manlık verildi. Düşününüzki bu sı-
ra değiştirilseydi, önce müslüman-
lık veya hristiyanlık, daha sonra
da musevilik verilseydi sonuç bu
günkü gibi olurmuydu. Dikkat edi-
lirse önce insanlara boyun eğmesi
öğretilmiş bu öğretilirken Kıskaç
Yahova elinde kırbacı İsrail mille-
ti üzerinde nöbet beklemiştir. Daha
sonra Hristiyanlıkta o kıskaç, kır-
bacı elinde olan Tanrı gitmiş, insan-
ları seven, onları koruyan, sevecen
bir Tanrı gelmiş. İslâmlıkta Tanrı
inancı adil bir Tanrı şekline girmiş.
Bu adil Tanrı ne tam bir otomatiz-
ma, ne de saf bir sevgi istemiş. İn-
sanlara «İyiye biliyorsun, kötüyü
de biliyorsun o halde sorumluluk
senin diverek ondan bilgiyle dav-
ranmasını istemiştir.

Kendi okullarımızdan biliyoruz
ki, her sınıf bir üst sınıfa hazırlık
durumundadır. Gerçi o sınıfın da
kendine has dersleri vardır ama ye-

ri geldiğinde bir üst sınıfın dersleri
de basite indirilerek anlatılır. Za-
manın gerçek din adamları, bilgele-
ri, filozofları insanlara her ne ka-
dar kendi realitelerine uygun bilgi-
ler veriyorlarsa da bu bilgilerin içi-
ne bir üst bilgiyi katmadan edemi-
yorlardı. Zaten vazifeleri de buydu.
Bu gerçek katkı maddeleri halkın
arasından bir üst bilgiyi almaya
hak kazanmış kimseleri seçmeye
yaradığı gibi, halkı da bu üst bilgi-
lere hazırlama vazifesi görüyordu.
Bu katkı maddelerini veya gerçek
bilgileri birçok dini inanış ve bilgi-
leri araştırırken göreceğiz.

Ölüm ve ölüm sonrası mit'inin
çok geniş bir şekilde işlendiğini bili-
yoruz. Şimdi bunlardan bir kaçını
görelim ve bunları daha sonra göre-
ceğimiz günümüz bilgileriyle karşı-
laştıralım.

Eski mısırdaki Oziris dini vardı
ve bu dinin ibadetinin esası şuydu.
«- Her insan kral olsun fert olsun
herkes ölümden sonra dünyada yap-
tıkları işlerden bizzat Oziris'in idare et-
tiği bir mahkeme huzurunda hesap
verecektir. İnanısa göre bu mahke-
mede Oziris (Hikmet ve ilim tanrı-
sı) Anubise (ölüleri gömmeyi idare
eden ve onlara ahrette kılavuzluk
eden Tanrı) Horus (osiris'in oğlu)
Ma'at (Hakikat ve adalet tanrısı)

42 Hakim ve Tanrı Toth bulu-
nuyordu.

Eğer mahkeme ölünün ivilikle-
rinin kötülüklerden çok olduğuna
hükmederse o kimse ebedi olarak
cennet ile mükafatlandırılır ve **Osi-
ris gibi olur** ama mahkeme onun
havaatında kötülük yaptığını hük-
mederse onu vahşi hayvanlar nar-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

çalıyacak yada ateşe atılacak veya başka bir azaba çarptırılacaktır.

Mısır'ın ölümler kitabına dayanarak Mısırlı ressamların yaptıkları resimlerde mahkemeler şöyle tasvir ediliyordu.

Osiris değneği ve kırbacı elinde tahtına oturmuş, yanında ilahlardan 42 Hakim var. Ölü mahkeme huzuruna çıkarıldığı zaman Anubis onu selamlıyor. Kalbini tutuyor ve onu alıp terazinin bir kefesine koyuyor. Aslında burada tartılan ölünün dünya hayatında yaptığı hayır ve şer'lerdir. Yapılan bütün işlerin sonucu ister hayır olsun ister şer olsun Osiris için geçerli olan o işe başlarken kişinin niyetidir. Ve bütün niyet ve isteklerin kalpten geldiğine inanıldığı içindir ki Osiris de ölünün kalbini tartmaktadır. Diğer kefeye de Tanrıça Maat ve Riştha'nın hevkele konmuştur. Sonra Tanrı Toth sağ elinde kalem, sol elinde kağıt terazinin yanına gelir, tartının neticesini yazar ve Osiris'e taktim eder. Toth'un yanında İmayit denen timsah başlı, arslan vücutlu bir hayvan vardır ve hüküm giyen ölüyü parçalamaya hazır beklemektedir.

Eski Mısır'ın ahiret düşüncesini gösteren en güzel yazıtlardan biride ehram yazıtlarıdır. Bu yazıtlara göre : Sevap, güç yolculuklardan sonra Tanrılarla yada Tanrı Ra ile beraber onun gemisinde oturmak için göğe çıkmaktır. Gökte oturma sevabına veya mükafatına erenler AZİZLER yada mutlular denir. Bunlar göğün deniz yada doğu yönünde kalan taraflarda otururlardı. Çünkü Mısırlılara göre bu iki ta-

rafta da sabit yıldızlar vardı. Bunlara ebedi yıldızlar adını vermişlerdi. Göğe çıkanların oturduğu cennet bu yıldızlarda idi.

Ehram yazıtları cenneti tasvir ederken geniş izahlara girişmişlerdir. Bu metinlere göre azizler gökteki adalarda bulunurlar orada yemek tarlası denilen bir tarla vardır. Bu tarlada azizler çok nefis çeşitli taze ve bitmek tükenmek bilmeyen yemeklerden yerler,

Cennet sadece bundan ibaret değildir. Bunun yanında gök ve güneşi koruyan ejder vardır. Göğe çıkana oraya varınca memelerini verip emzirir ve onun memesini emince çocuk gibi olurlar. Yine bu azizler isterlerse süfli alem'e girip çıkabilirler. Bu kimseler tanrılarla beraber yemek yer şarap içer gün geçtikçe sıhhati düzelir, günden güne güzelleşir, bugün dünden güzel, yarın bugünden güzeldir. Kendisinin kadınları da olur, onlardan faydalanır, dünyada yaptıkları her işi yaparlar.

(Devam edecek)

« ZOMBİLER »

Büyülenmiş Canlı Cesetler

Haiti Adasında yaşayan halk, Hristiyandır. Fakat, bu adaya tutsak olarak getirilirlerken, Afrika'nın Animist inanışlarını da birlikte getirmişlerdir. Ve bütün dinlerde olduğu gibi, yeni dinlerine eskileri de karıştırmaktan geri kalmamışlardır.

Animizm, ruhların ve cinlerin etkilerini, her şeyde ve her yerde, yani bütün günlük yaşamda hissetmek; esrarlı ve doğa üstü güçlere inanmaktır.

Haiti'nin Eski Afrikasından getirip, yeni dinine karıştırdığı inanışları, kısaca budur.

İşte Hristiyanlığın, Animizm ve sihir inanışlarıyla bu karışımına, Vudu denilmektedir.

● **BARON SAMDİ : Mezarlık Hükümdarı**

Haitili bir zencinin inancına göre, ölülerin başkanı, ölüler ülkesinin, yani mezarlıkların hükümdarı, «Baron Samdi» dir. Bu simge kişi, baştan aşağı siyahlar giymiş olarak tasavvur edilir.

Haitili bir kişi, sihirbaza gider ve sihirbazdan, ya zenginlik veya düşmanının ortadan kaldırılmasını ister. Buna karşılık da yakınlarından birinin ruhunu, sihirbaza satar. Ve anlaşma uyarınca sihirbaz hemen işe koyulur.

Gece olunca, bir ata ters bine-

rek kurbanının evine gider. Kapısının aralığından kurbanının ruhunu çekip bir şişeye kapatır. Geleceğin zombisi, o sırada derin bir uykuya haline girmiş olur.

Bu açıklamadan da anlaşılıyor ki, büyücü, atına ters binip bir gece vakti kurbanının evine gidinceye kadar bir takım büyü işlemlerini de gerçekleştirmiştir...

Bazı hallerde büyücü, ölüm derecesine getirdiği kurbanına, öldü sanısıyla yıkanırken, yıkayıcının da ortaklığıyla yeni büyüler de yapar...

Ölü, gömülür...

Mezarlığa daima gece gidilir. Yukarıdaki hale getirilerek gömülen kişinin «Zombi» yapılması için, onlarca «Ölüler Hükümdarı» sayılan «Baron Samdi» çağırılır. Çünkü ölülere, «Baron Samdi»den izinsiz yaklaşamaz. Sihirbazla Baron Samdi arasında bir anlaşma yapılır. Büyücü, Baron Samdiye : «Nezakete uyu Baron Samdi!» der. Sonra, gelecekteki kurbanına : «Şimdi mezarlardaki ölüler artık bana aittir.» diye seslenir.

Büyücü, cesedi mezarından çıkarır. Sağlamca bağlayıp evine götürür. Ve ölüyü evine götürürken, ölünün kendi evinin önünden geçirilmesi de sağlanır ki, uyandıktan

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

sonra eski hayatıyla ilgili her şeyi unutmuş, hatırlayamaz olsun!...

Büyücünün evinde ölüye, şişe-deki ruhu koklatılır. Ölü, böylece canlanıp ayağa kalkar. Ve ona, bir de ilaç içirilir ki, artık kişiliği sıfır olur!...

İşte, sözüm ona canlı olan bu kişi, artık zombileştirilmiştir. Boş bakışlı, şuursuz, otomatlaştırılmış; efendisinin her buyruğuna aynen uyan bir robot, yani Zombi olmuştur o!...

Sihirbaz, onu, isterse tarlada çalıştırır. İsterse ona, hırsızlık yaptırır; İsterse cinayet de işletebilir!...

Haiti'deki Zombilik budur ve anlatılanlar da özetle bunlardır.

1959 yılına kadar, Haiti Ceza Yasasında şu madde vardı :

«Zehir kullanarak, bir kişiyi, öldürmeksizin letarjik bir hale sokan kimselerin, eğer bu kişi, bu letarji (derin uyku, koma hali gibi, yapay yollarla oluşturulan çok derin uyku) sonucunda defnedilmişse (öldü sanılarak gömüldüyse), bu te-câvüzleri, cinayet sayılır.»

● BÜYÜCÜ

1918 yılında, Zenci Büyücü Ti-Jozef, zombileştirdiği dokuz köylüye, bir Amerikan şeker şirketinde işe girer. Kendisinin yönettiği bu zombileri (çoktan ölmüş bulunan zavallı dokuz köylüyü, yani bir tür canlı ceset durumundaki dokuz köylüyü), çok saf kimseler olarak tanıtır. Şirket onu, adamlarıyla uzaktaki bir tarlaya gönderir. Ve büyücü, karısıyla beraber zombileri kırbaç altında çalıştırır... Ve böylece elde ettiği verimli çalışmanın gelirini kendi cebine atar...

Bir bayram günü, büyücü Port-aux-Prince'e, bayram törenini izlemek için gider. Zombilerin yönetimini eşine bırakır. Eşi, yalnız kalınca, zombilerin zavallı hallerine acıyarak, onların da bayram törenlerini görmelerini ister. Ve hepsini ya-

nına alarak kente iner. Onlara, ikram olarak da tuzlu yer fıstığı alıp verir. (Halbuki zombilerin tuz yemeleri sakıncalıdır. Çünkü tuz, şururlarını geri getirir, zombileştirildiklerini anlayıverirler.). Tuzlu fıstıkları yiyen zombiler, biraz sonra, yani tuzlu fıstıkları yer yemez ulumaya başlarlar!... Ve koşarak dağda kaybolurlar. «Yürüyen kadavralar», kendi köylerine giderler. Bir mucizeyle karşılaştıklarını sanan yakınlarının, tanıdıklarının yüzlerine bile bakmadan, doğruca gömüldükleri mezarlığa yönelirler. Mezarlarını, tırnaklarıyla kazmağa çalşırlar!...

Köylüler sonradan zombileri, kazdıkları çukurların içerisinde, bozulmuş, kokmuş birer leş halinde bulurlar. Ve bu duruma çok öfkelenerek, sihirbazı arayıp bulurlar ve linç ederek öldürürler.

● RUHUN ESARETİ'

Başka bir kaynağa göre, Haiti Ceza Kanununca, bir kimseyi zombi yapmanın cezası ölümdür.

Orta Amerika dilinde Zombi, «Ruhu, tutsak alınmış kişi» demektir.

Bir kimse, diğer bir kişiyi, zorla veya türlü hilelerle büyücüye götürülebilir bu ülkede. O kişi, sihirbazın yanında bir süre bırakılır. Bu süre içinde büyücünün o kişiye neler yaptığı pek bilinmez... Ve büyük paralar karşılığı yapılan bu meçhul işlemlerden sonra zombileştirilen kimse, sahibine veya artık sahibi olan düşmanına teslim edilir. Artık zombi olan kişi, her şeyini, evini, eşini, çocuklarını ve bütün geçmişini unuttur!... Bir köpek sadâkatiyle o, düşmanı da olsa, yalnız sahibine hizmet eder!... Biraz ekmek ve su karşılığı, hattâ artık yemekler, artık ekmekler karşılığı çalışır, yalnız çalışır!... Davak ver, işkence görür... Fakat yine sahibine bağlı kalır ve çalışır! Örneğin gözleri oyulsa, kör bırakılsa bile sa-

hibine kızamaz! Zombiye ne yapılırsa yapılsın, ölünceye kadar efendisine bağlı kalır!...

Haiti'de zombi yapılacak kişi, başlangıçta da anlattığımız gibi, komaya sokulup, öldü sanısıyla gömüldükten sonra da zombi yapılır...

Zombileştirilen kişiler, ölünceye kadar, türlü işlerde, özellikle şeker kamışı tarlalarında çalıştırılırlar...

Zombilere tuz verilmez. Çünkü tuz, büyüleri bozar; hafızayı geri getirip geçmişlerini canlandırır...

● ZOMBİLEŞME İŞLEMİ

Orta Amerika'nın Karaip Denizindeki adaların uzak kısımlarının bazı köylerinde büyücülük, inanç halinde geçerlidir. Düşmanlarının ölmesini istediklerinde hemen sihirbaza koşarlar.

Yaşlı bir zenci olan büyücü, horoz kuser, tüylerini yakar, kanıyla âyinler yapar; ölecek kişinin balmumundan yapılmış heykelciğine iğneler batırıp acayip şarkılar söyler... Ve büyülenen kişi de sancılar, ağrılar içerisinde kıvranıp hastalanır, gerçekten ölür!...

Böylece öldürülenlerden de zombi yapılanlar olur...

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, zombi, «Ruhu ölmüş yahut ruhu tutsak alınmış kimse» anlamında kullanılır.

Zombileştirilecek kişi, ya canlı olarak götürülüp büyücüye teslim edilir... Yahut öldürücü büyülerle öldürülüp, yani komaya sokulup mezara gömüldükten sonra çıkarılarak; bir takım büyü ve ilaçlarla zombi yapılır. Ve bu işlemler için yaşlı sihirbaza, zenci büyücüye çok paralar verilir.

Büyücünün neler yaptığını kimse bilmez. Büyücüler ancak, «Onun ruhunu burnundan çekip aldık.» demekle yetinirler. Sır vermezler!...

Zombi olaylarını bazı bilim

adamları incelemişlerse de bir açıklama yapamamışlardır!...

Zombinin dışarı görünüşü normaldir. Bakışları durgun, kulakları ağır işitir olmasına rağmen, erendisinin fısıltılarını bile duyar!... Kişiliğini, geçmişini, her şeyini terketmiş ve unumuş bir haldedir!...

Zombileştirilenlerden eski dostları da umudunu keser!...

Zombılık, omrünün sonuna dek sürer!...

Daha önceleri mal-mülk sahibi olan o zengin, itibarlı kişi, zombi olduktan sonra, can düşmanı olan sahibine, bir köpek sadâkatiyle bağlanır, itaat eder. Çıplak paçavralar içerisinde, kuru ekmek ve yemek artıklarıyla beslendiği halde, efendisine sadâkati hiç mi hiç eksilmez!... Kaybolsa dahi, yine bir köpek yeteneğiyle sahibini bulur!...

Resmi makamlar, işin içinden çıkamadıkları için, bu tür olayları görmemezlükten gelirlir...

Ancak bilinen tek gerçek, Haiti zencilerinin bu büyücülük gelenek ve inançlarını atalarının ülkesi olan Afrikadan getirdikleridir.

Ruh ve Madde Dergilerimizin çok eski sayılarında (50 ve 51. de anlatılan Vudu inancıyla zombilik hakkındaki sözlerini; politik amaçlarla kullanılan aynı konuların iki eski gazetede yayınlarını; bölük-pörçük bilgiler halinde birlikte izlemiş olduk.

Buyük küçük sözlüklerde de bulamadığımız Vudu ve Zombi sözcükleri için daha derin, daha köklü bilgiler bulamadık. Fakat, sizlere aktarmağa çalıştığımız bu derleme, bu yetersiz bilgileri, hiç değilse spiritüel olarak değerlendirmeye çalışalım, dedik.

● BÜYÜCÜ YÖNTEMLERİ

Haiti'nin Afrika kökenli zencileri, Hristiyanlığı kabul ederlerken, atalarının geleneksel inançlarını da unutmamış, ihmal etmemiş...

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Ve iki dinin karışımı ile oluşan bir bileşim içerisinde sınırlı bir yaşam sürdürür olmuştu. Bu kesin...

Adamın da ayrıca buyuleyici, daha doğrusu majisyenliğe uygun bir tekamül ortamı olduğu, dolaylı anlatımlarla söylenmiş oluyor ki, bu da geçerli gerçeklerden biri olabilir...

Animizm, büyücülük ve Hristiyanlık karşımının oluşturduğu «Vudu» inancının en ilginç ve en şaşırtıcı gozüken yanı, Zombilik ve Zombileşen insanların gerçekten var oluşlarıdır!... Ve, bu yaşayan ölümlerin, nasıl olup da bu duruma düşürüldükleri, bu hale getirildikleri ise, daha da çok düşündürücüdür!...

Büyücülük (majisyenlik), bütün teğniğiyle ve sayısız türleriyle çok eskilere; bizim bugün ilkel bildiğimiz çok uzak, hattâ antik gerisi sayılan çağlara kadar uzanır...

Henüz bütün ayrıntılarıyla bilemediğimiz MU'dan sonraki ATLANTIS'te, özellikle, hem beyaz ve hem de kara büyücülük, dinsel inanışlar ve dinsel inanışların davranışları (ibâdetler) biçiminde geçerliydi...

Mu'ya, Atlantis'e; örneğin, bugünkü Astronomi Bilimini, eski devirlerden beri geleneksel olarak bilen, Afrikanın ilkel kabilelerinden biri gözüken Dogonlar'a kadar uzanmadığımız için, büyücülüğün bütün teknik ve ayrıntılarını; özel bir çaba ve sürekli bir zaman isteyen uzmanlığını bilemiyoruz. Bu konudaki bilgilerimiz yetersiz...

Bu nedenlerle, halen de geçerli olan büyücülük, sırlarını koruyor!...

Fakat, yaptığımız ve yapılmakta olan bazı spiritik deneylerden giderek büyücülerin yararlandığı yöntemlerden bazıları açıklayabiliriz. Örneğin, avras' genişletilmiş bir süjenin hipnotik uykusu sırasında; sabun, balmumu ve benzerleri mad-

delerden, yani kolayca işlenebilen maddelerden, süjeye benzemesi niyetiyle yapılan bir heykelciği, bu manyetik avrasına daldırılmış olsa; süje, bunun farkında olamaz. Ve uyandırılmadan önce söylenilerek, yani telkin edilerek uyandırılmamışsa, avrasına daldırılan heykelcikten kesinlikle habersizdir.

Bir süre sonra, süjeden çok uzaklarda da olsa, bu eflüvleri bulmuş heykelciğin eline, koluna, yüzüne, neresine olursa olsun iğneler batırılsa; bu işlemlerden hiç haberi olmayan süjemiz, iğnelerin batırıldığını, asıl bedeninde, bütün şiddetiyle hisseder. Ağrı verici, acıtıcı batırmalar yapılıyorsa, gerçekten batırılmıyormuş gibi feryat da eder! Hattâ ense kökündeki, kulak altındaki öldürücü noktaları heykelcik üzerinde tespit edip, heykelcik üzerindeki o noktalara öldürücü iğneler batırırsa; süjede böyle darbeler, batırmalar olmadığı halde; gerçek bedenindeki o noktalara iğneler batırılmışçasına bir etkiyle süjenin ölümüne dahi sebep olabiliriz!... Ve nasıl öldüğü de anlaşılmaz!...

Her yerine iğneler batırılmış olarak, bu heykelcik, örneğin bir kör kuyuya atılsa ve heykelcik sabundan yapılmış olsa, süjemiz, hiç bir şeyden habersiz ve nedeni belirsiz olarak bu iğne batmalarıyla kıvrılır, inler, hastalanır... Ve bir gün, sabun gibi eriyip biter, ölür!...

Böyle bir hipnotik uyku esnasında, örneğin karın bölgesine isabet eden genişlemiş eflüvleri içerisine daldırılan, yine süjeden habersiz bir bardak suya, sonradan kusturucu, öldürücü ilaçlar atıversek; süjemiz kusar da, ölür de!...

Her gece, etkimiz altına almak istediğimiz kişiyi düşünerek, imgeleyerek (imajine ederek), aynı geç saatlerde (örneğin o kişinin özellikle uykuda olacağı saatlerde ve sürekli olarak, niyetimize, maksadı-

mıza uygun düşünce formları, imaj bicimleri oluştursak göndersek, sabırla yapılan bu çalışmalar sonucunda o kişiyi, istediğimiz gibi büyüleyebiliriz...

Korunmasını bilmeyenler için çok sakıncalı ve de çok tehlikeli olan bu yöntemleri, bu teknikleri, bazı yayınlarımızda ve kitaplarımızda yayınladık... Bilgisizce girişilecek deneyler, öyle bir dönüş şoku oluşturur ki, hedefine ulaştırılamayınca, kaynağına, yani sahibine, en azından iki misli güçteki bir dönüşle öylesine döner ki, akla gelmedik perişanlıklara (paralizi, akli dengesizlik, hattâ ölüme bile) neden olabilir!...

Büyücülerin de yararlandığı pratikler; benzeri işlemlerin, psişik güçlerin, şuarsuzca, çıkar için, geri maksatlarla, menfi niyetlerle kullandıkları teknikler olsa gerektir...

● MENFİLİĞİN ŞAHESERİ

Meseleye daha farklı bir açıdan bakmağa çalışırken, konuyu özetle toparlayarak biraz daha açmağa çalışalım.

Menfi yönden «şaheser» sayılabilecek Zombilik için, bilinmeyen bir uygarlığın ve sapık bir bilimin uygulayageldiği bir sanattır da diyebiliriz.

Tropik bitkilerden elde edilen ilâçlar, hipnotizma, karabüyü (majinor), Vudu ve tanatolojinin (ceset bilimin) birlikte, karışım olarak kullanılması ile ortaya çıkan bu tatbikatın kökleri, taa Atlantis'e kadar uzanır...

Prensip olarak büyü, büyü sanatını, mânevi bir endişeyle değil; salt kötülük için (tabi dünyalık, para karşılığı ile) icra eder. Bu hal, büyü yasasının bir gereğidir. Büyü yapan da, kendisine büyü yapılan da -büyü yasası gereği- buna lâyıktır.

Geleceğin Zombisi, önce anıvutmana tâbi tutulur. Yani, kendisine benzetilen balmumu, kil veya ağaçtan yapılmış bebek (heykelcik) üzerine yüklenen menfi tesirlerle (etkilerle), kurbanın gerçek bedene tesir edilir. Böylece Zombi adayı, halsizleşir, güçten düşer, yatağa bağlanır (yani yatalak hasta olur); sinir sistemi tamamen çöker... Buna, bitkisel ilâçlar da ilâve edilir...

Sonra psişik safhaya geçilir; Zombi adayının dublesine (manyetik yada esiri bedenine, esirsel gölgesine) tesir edilerek şartlandırılır. Ve böylece dublenin çözülmesi sağlanır.

Spiritüel olarak ölü olan Zombi (yani, bedenle ruhun gümüş bağı arık kopmuş; gerçek osumu vuku bulmuş kişi), ilkel (geri) varlıkların etkileriyle fizik varlığını, bedensel yaşamını sürdürür. Biyolojik yalancı osum safhası (yarı ölüm hali), uzaktan yönetilen uyurgezerlik biçiminde kendini gösterir. Daha önce herkes, onu, artık ölü olarak kabullenmiştir. Komaya girmiş gibidir ama; ruhen ölü, yani ruh bedenden ayrılmış, bedenen ayakta- dır ancak...

Gömüldüğü gece, bu yalancı ceset, özel törenle mezarından çıkarılır. Bunu yapmak için, Vudu inancına göre, ölüleri cini Baron Samdi'den izin alınır...

Sihirbaz, kendi evinde, ilk kez süjesiyle yüzyüze gelir. Ve onu, yavaş yavaş, bu biyolojik komadan çıkarır. Bitkisel zehirleri bedene enjekte ederek, bazı iç salgı bezlerine, sinir sistemine ve şakralara saldırmış, onları kırbaçlamış olur...

Kurban, sözde uyanıklık halinde, spiritüel olarak hâlâ canlı ise de; bitkisel otomatizmaya doğru hızla kaymağa başlar...

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Spiritüel kesinti hali, iki kat artan kas gücüyle telâri edilir. Yani, Spiritüel olarak ölü bulunan Zombi, ikkel, geri güçlerin etkileriyle, bedenen iki kat güçlendirilir. Bu nedenle Zombiler, ıssız çitliklerde, gözden irak tarlalarda, çok ağır işler yapabilirler. Nitekim de böyle olagelmıştır...

Karabüyü devrindeki Atlantis' ten artıkanan Atıanus'ın inkırazını, çöküşünü, salt karabüyüye bağlanışın dejenerasyonu ile hazırlayan bu menfi sanatla, o çok eski çağlarda da mâden ocaklarında, mâden çıkarma işlerinde böyle insanlar (Zombiler) kullanılmıştır!...

Zombinin sahibi olan büyücü ölünce, Zombi, pusulayı şaşırır. Çünkü onu yöneten kendi buyucüsudur. Başka bir buyucu, onu, yoluna koyamaz, yönetemez. Zira kendi dublesi yoktur (Dubleyi oluşturan, ruhsal varlığıdır.) Manyetik olarak, ölen buyucunun dublesine bağlı kalır. Yollarda serseri olarak dolaşır. Kimse, önüne geçmek cesaretini gösteremez... Nihayet biyolojik ölümlerleş dönüşürler...

Kadın Zombileri toplayan Amerikalı doktorlar, onları düzeltmek için çok uğraşmışlarsa da emekleri boşa gitmiştir. Çünkü onları, ölü gibi durumlarından çıkaramamışlardır. Çıkaramazlar da, zira ölüdürler...)

Konunun, aklımıza gelen başua yönlerini de irdeleyelim.

Tuzun, hafızasını, dolayısıyla geçmişini geri getirmesi; zombilerin mezarlarına koşup tırnaklarıyla çukurlarını kazarlarken leş haline dönüşmeleri, o kadavra bedenlere bağlı, gerçek anlamda enkarne bir ruhsal varlığın bulunmadığını gösterir. Diyelim ki, vardı. Bu taktirde, o kadavra bedeninin leşer dönüşmesi olmaz; aksine normal ölümün sonuçları tahakkuk ederdi. Yani kokuşma, aniden değil, tedricen olurdu...

Obsesyon diyemiyoruz Zombi-

liğe. Gerçi bir bedenlinin bedensizleri de obsede edebildiği gerçektir... Ama burada, böyle bir hali de görmüyoruz. Çünkü Zombileştirilen kişi, çoktaaan omuşur... Ne var ki, kadavra bedeni, tastamam bilemediğimiz maji teknikleriyle ayağa kaldırılıp, birer biyolojik robot gibi kullanılmaktadır!... Ve az, aralık besinlerle de enerjileri sağlanabilmektedir!...

Tuz, asıl ölümün vuku bulduğu anda, bedeniyle gümüş ruhsal bağın tamamen koparılmış yapay zorlanmasını ortadan kaldırıyor... İlişki kurulur kurulmaz da çok geciktirilmiş biyolojik kokuşma tamamlanıyor (Ölüm vuku bulduğunda, bedenle runu arasındaki gümüş bağ kopmuş olsa da, ruhun, bedeniyle ilgisini kesmesi hemen olması değildir...)

Vâki olacak soruları da yanıtlamak amacıyla, bilebildiğimiz, görebildiğimiz kadarıyla konuya eğümeğe çalıştık. Olayların yakinen incelemesini yapabileseydik yahut elimizdeki dökümanlar yeterli olsaydı, belki sizlere, Zombiler konusunda, daha açık ve kesin bilgiler sunabilirdik İleride mümkün olursa, yine bu konuya dönebiliriz. Hattâ bu konuda bize ulaştırılacak (verdiklerimizin dışındaki) bilgileri, dökümanları tekrar değerlendirebiliriz.

Bu amaçla bize ulaştırılacak bilgilere peşinen teşekkür ederiz.

İnsanlığın Gelişiminde Sevgi

● FULYA DEMİREL ●

Yirminci yüzyıl, tekniğin ve sanayileşmenin oldukça gelişmiş olduğu bir yüzyıldır ama bilimsel araştırmalar, hızlı kalkınma anketleri, teknolojik gelişmeler ve sanayileşmenin son harikâlarına rağmen halâ insanların, insanca sorunlarına bir çözüm bulunamamıştır.

Çağlardan beri topluma ve insanlığın gelişimine en yararlı çalışmalarından biri de; insanın iç yapısını yani ruhunu geliştiren çalışmalardır. Teknolojik ve bilimsel gelişmelere rağmen, ruhi yapısı gelişmeyen insanlığın sorunlarına çözüm bulmak da giderek zorlaşmaktadır. Çünkü, insanı bütün ruhsal yapısı ile daha yakından tanımak ve onun bilinçaltını daha iyi değerlendirmek gereklidir. Çağımızda ise, insanın ruhsal sorunlarına ve sevgi ihtiyacına; teknik ve sanayileşme kadar önem verilmemektedir. İnsanlık giderek; bilimin, teknolojinin ve sanayiinin; düşünme alışkanlığı olmıyan, kendisine soru sormayan sevgisiz, anlayışsız, hoşgörüsüz biolojik robotları haline gelmektedir. Sibernetik bilginlerinin, binbir çaba ile oluşturmaya çalıştıkları siborklara pek yakında hiç ihtiyaç kalmayacaktır çünkü hiç durmadan, birbirinden koparak yalnızlaşan ve ruhunu doyumayı yani sevgiyi unutan insanlık, otomatikleşmekte ve robotlaşmaktadır. Yalnız, maddi gelişmelere olağanüstü önem veren insanlık, manevî bir yanı da olduğunu hatırlamamak için sanki gayret sarfetmektedir. albuki bizler, madde ve ruhun dengeli bir biçimde gelişmesiyle umut dolu yarınlara ulaşabiliriz. Sadece bir tek yanımız geliştirip diğerine hiç önem vermemek doğal olarak bizi kaos, sıkıntı ızdırıp ve doyumsuzluk içinde bırakacaktır.

Bizi bu kaostan kurtararak, insan olduğumuzu ve manevî bir yanımız da olduğunu hatırlatıp, umutsuzluk denizinde boğulmaktan kurtaracak tek can simidi SEVGİ, TOLERANS, ve HOŞGÖRÜDÜR.

Sevginin insanlığın gelişimindeki

rolü :

Sevgi, insanlığın gelişimi için en gerekli duygulardan biridir.

Sevgi, insanlığın tek kurtuluş çaresidir.

Sevgi, bizleri tek bir şemsiye altında toplayacak bir bereket yağmurudur.

Her yaşta, seven ve sevilen insan mutlu olur. Sevmeyen ve sevilmeyen insan ise gelişemez. Sevgi yoksunluğu, insanı güvensizliğe götürür. Kendini güvence içinde hisedemeyen insan da içine kapanır, kırgın ve tedirgin olur. İnsana güveni yerleştirecek olan duygu ise ancak ve ancak SEVGİDİR.

O halde insanın mutluluğu ve gelişimi adına sevgi üzerinde yeterince durmak çok gereklidir.

İnsan, özünden dolayı sınırsız bir sevgi ile doludur. Eğer isterse karşılıksız ve vermekle dolu yüksek bir sevgiyi üretebilir. Bu tür bir sevgide de eksilme olmaz, devamlı bir artış, yükseliş ve birliğe gidiş vardır. Bu tür sevgiye biz; felsefede ve sanatta güzelin sevgisi adını vermekteyiz. Pek çok felsefeci ve gerçek sanatçı çağlar boyu «Güzelin Sevgisi» adını verdiğimiz bu sevgi türünü işlemiş ve insanlığa mâl etmeye çalışmıştır. Örneğin; Platon'un şöleninde «Güzel'in Sevgisini detaylı olarak işlediğini görebiliriz. Çeşitli sanat yapıtlarını sevmek de böyle bir sevgi ile ilgilidir. Doğada bulunan birçok hikmet ve incelikleri sevmek de böyle bir sevgi ile ilgilidir. Doğada bulunan birçok hikmet ve incelikleri sevmek karşılıksız sevginin bir ürünüdür. Örneğin; bir derenin akışını, renkli kuşların ötüşünü ve yemyeşil ormandan tatlı bir rüzgârın esişini sevmek karşılıksızdır.

Çukura bağlı sevgi, insanı mutlu etmez ve üstün bir duygu değildir. Çünkü çıkar, vasıta değerler tarafından yönetilen eyleme bağlı olduğu için insanı daima peşinden koşturur. İnsan, bu tür değerler tarafından yönetilen eylemlerde

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

elde ettiği sonuçlarla, ruhsal açıdan tatmine ulaşamaz. Salt sevgi ise bir ruh doygunluğu ve iç tatmin sağlar.

Gerçek sevgi, insanı amaç edinen ve karşılık beklemeyen bir sevgidir. Yükselmek için başkalarını seven insanın duygusu bencilliğe dayanır. Yüksek değerler tarafından yönetilen eylemlerde birlikte duyma ve dolayısıyla sevgi en yüksek düzeydedir.

Din, felsefe ve sanat gibi yüksek değerler tarafından yönetilen eylemlerle insanın iç dünyası zenginleşir. Bu gibi manevî eylemler insan yaşamını, daha geniş ve daha evrensel bir anlam katarak derinleştirir. San'at, insanı, kimi zaman iç âlemindeki sıkıntıdan kurtarır. Manevî arınmayı sağlar. Ruhu alışılmış olanın üstüne yükseltir. Soylu kararlar almağa ve olumlu davranışlar yapmağa yöneltir. Aynı zamanda insanın ustalığını, becerisini ve heyecanlarını ortaya koyar. San'at sayesinde insan bireysel yalnızlıktan kurtularak toplumla bütünleşmeğe yönelir. Böylece sanata yönelen insan, iç âleminde özgür, güvenli ve yapıcı olur. Ayrıca dış âlemle yani toplumla uyum halinde olur. Bu anlamda, sanat özgeci duyguları geliştirir ve sevginin gönüllerde yerleşmesini kolaylaştırır.

TANRI SEVGİSİ

Sevginin giderek yükselmiş ve evrenselleşmiş hali de Tanrı sevgisidir. Tanrı sevgisi birçok din büyüğüne en üstün derecede gerçekleşmiştir. Doğanın güzelliklerine bakarak Yaradan'ın güzelliğini gönlünde duyulan kimi din büyükleri, bize Tanrı sevgisiyle dolu birçok yapıtlar bırakmışlardır. Rabia Adeviye, Yunus Emre ve Mevlâna, Tanrı sevgisini en iyi biçimde işleyen din büyüklerindendir. Tanrı sevgisi insanı sonsuzluk duygusuyla başbaşa bırakır. İnsan gönlünü geçici şeylerin tutkularından arıtır. İnsana öldükten sonra da umut kapısı açar ve hiçlik duygusunu varlığa çevirir.

TOPLUMSAL YAŞAMDA SEVGİ ÂHENK UNSURUDUR

İnsan, ister sanatçı, ister iş sahibi, ister çiftçi olsun, iç âlemini arıtarak,

toplumla âhenk içinde olan ve başkaları-Düserse gönlünde sevgiyi filizlendirebilir.

Sevginin gönüllerde yerleşmesinde eğitimsel ve ekonomik koşulların yeterli olmasının geniş etkisi vardır. Bu etkiler yanında sevgiyi kişisel çabalarla geliştirme yeteneği de her insanda mevcuttur. Bu da bencilliğin kökünü kazımağa çalışmakla olur.

Sevginin gönülde yeşermesi için, insanın evrene bakarak düşünmesi ve iç özgürlüğe kavuşması önemlidir. Mal ya da ün için bağımlı olmayan ve gönül özgürlüğünü koruyan kimsede sevgi kolay yeşerir.

Sevgi ayrıca tarafsız yargı yetisi ister. İnsan, herhangi bir işte, kendisini katmadan ve kendi tutkularına tutsak olmadan karar verirse gönlünü sevgi için hazırlamış olur. Sevgi tutsaklıktan hoşlanmaz, ruhsal bağımsızlık ister. Ruhsal açıdan bağımlı olanlar ve başkalarına sığınanlar bir gün hayal kırıklığına uğrayabilirler. Ruhsal özgürlüğe ve bağımsızlığa ulaşan kimseler, insanlara hoşgörü ve toleransla bakıp onlara sevgi, anlayış, dostluk dolu kucaklarını açabilirler.

SEVGİ, HOŞGÖRÜ — TOLERANS VE ANLAYIŞ GETİRİR

Sevgi, hoşgörü - tolerans ve anlayışı beraberinde getirir. Sevmesini bilmeyen kişi, hiç kimseye tolerans, hoşgörü ve gerçek bir hümanistlikten kaynaklanmış, anlayışla dolu bir dostluk veremez.

İnsanlığın kurtuluşu ancak sevmekle ve hoşgörü ile mümkün olacaktır. Gerek tek başımıza, gerek toplum halinde huzur içinde yaşamak istiyorsak, mutlaka tolerans sahibi olmamız gereklidir. Realist bir açıdan, bugün dünyamızın içinde bulunduğu durumu ele alırsak görürüz ki, çektiğimiz bütün güçlükler, söz sahibi kimselerin bilgisizliklerinden ve tecrübesizliklerinden değil, hoşgörüsüz ve toleranssız olmalarından ileri gelmektedir.

Gandhi'nin şu sözleri ne kadar düşündürücüdür:

«Toleranssızlık kendimize ve davamıza güvenemediğimizin bir kanıtıdır.»

İngiliz doktorlarından Prof. Makintosh toleransı şu şekilde açıklar:

«Tolerans, yapılan herşeyin kolayca kabul edilip, uygun bulunması demek değildir. O, başkalarının görüşlerini anlama yeteneği ve acı hiçbir his beslemekten anlayışlı bir şekilde tartışma arzudur.»

Çünkü tolerans, kayıtsızlık ve adamsendecilik değildir. O, insanın uzun ve oldukça zor bir şekilde evrimleşmesinin sonucunda ortaya çıkmış güzel bir huy, bir nefis muhasebesi ve gerçek sevginin olgunluğa, anlayışa dönüşme halidir. Toleransa tarihten birkaç örnek verelim:

«Hüküm giymiş bir suçlu asılmak üzere idam yerine götürülmektedir. Tam Hz. Ali'nin önünden geçerken durur ve büyük bir hiddetle yüzüne tükürür. Halifenin yanındakiler ne yapacaklarını şaşırırlar, fakat Hz. Ali şu emri verir; «Bu adamı derhal serbest bırakın. Bizden sonra gelecekler onun suçunu unutturlar da benim yüzüme tükürdüğünden dolay asıldığını zannederler.»

Konya'da Mevlâna türbesini ziyaret edenler çıkarken sağ tarafta farsça yazılı ve «bâzâ bâzâ» diye başlayan; insan sevgisine toleransa ve anlayışa çok iyi bir örnek olan şu dörtlüğü okurlar:

Gene gel, gene.

Ne olursan ol,

İster kâfir ol, ister ateşe tap,

ister puta,

İster yüz kere tövbe etmiş ol,

İster yüz kere bozmuş ol tövbeni.

Umutsuzluk kapısı değil bu kapı;

Nasılsan öyle gel.

Dünyanın yerinde durduğunu iddia eden papazlara döndüğünü söylemekten çekinmeyen Galile, hem cehaletin, hem de korkunun sebep olduğu bir toleranssızlık yüzünden zindana atılmıştır.

Voltaire'in «Söylediğiniz sözlerin hiçbirini kabul etmiyorum, fakat sizin bunları serbestçe söyleyebilmeniz için canımı veririm», şeklindeki o ünlü sözü tolerans ve özgürlük için söylenmiş ölümsüz özdeyişlerden biridir.

Van Loon, insanlığın kurtuluşunda Calvin ve Servetus bölümünü şu sözlerle bitirir:

Onların unutulmuş olmaları da belki daha iyidir.

elde ettiği sonuçlarla, ruhsal açıdan tatlı. Yalnız bize düşen bir görev vardır. Tolerans özgürlüğe benzer.

Şimdiye kadar hiç kimse onu yalnız istemekle elde edememiştir. Hiç kimse de onu sonsuz bir özen ve uyanık göstermediği takdirde koruyamaz.

SEVGİNİN YERLEŞMESİ

Sevginin yerleşmesi için her bireyin, toplum için vicdanında sorumluluk duyması gereklidir. Sorumluluk, insanı görevlerini tam yapmağa yöneltir. İnsana kendi özgürlüğünün sınırını ve başkalarının insanca yaşama hakkını öğretir. Yani Konfüçyüs'un dediği gibi. Kendisine yapılmasını istemediği bir şeyi, başkalarına da yapmamayı öğretir.

Sevgi, toleransı doğurur. Seven insan; hoşgörülüdür, anlayışlıdır. Tüm kişiliğinde duyduğu vermeye dolu yüksek insan sevgisi ona hoşgörü ve sabır kazandırır.

Sevgi, insanları birbirine yakın kılar. Din, San'at, Felsefe ve gerçeği araştırma yollarının (Tarikatlar ve okült araştırmalar) hepsi sevginin yayılmasını kolaylaştırır. Çağımızın insanlarına bu konuda çok görev düşmektedir. Çünkü, sevgiye dayanan erdemli davranışlarla insan, komzobiolojik kardeşlerinin mutluluğuna ve ruhi gelişmesine katkıda bulunur.

SONUÇ:

İnsanlar her zaman, doğru yolu ve gerçeği bulma olanağına sahiptirler. Bu doğru yol da kesinlikle sevgiden geçecektir. İnsanlığı ancak ve ancak davranış, düşünce ve niyetlerinin sevgi, fedakârlık, diğergâmlık, sabır, hoşgörü, merhamet, şefkat gibi erdemlerle dolu olması yükseltecek ve geliştirecektir.

KAYNAKÇA:

Bilim Teknik Dergisi, Sayı 129 Ağustos 1978

İnsan hayatında sevginin önemi Prof. Dr. İbrahim Ağâh Çubukçu

Bilim Teknik Dergisi Sayı 131 Ekim 1978

Tolerans - Hoşgörü, Nüvit Osmay. nın mutluluğunu dileyen biri olabilir.